

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

K, C

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

tione est, nō est inseparabilis ab animante. ea em̄ à toto corpore separari potest. Quę aut̄ in spiritu, si nō à toto corpore, à terrestri certē eius parte separari potest. Tertia uerò illa, hoc est feruor seu ebullitio sanguinis circa cor, inseparabilis est à uiuo corpore.

θυμὸς ἐπιλοβοῖος.) Animus septē boum, id est magnus. Translatio sumpta est à clypeo Aiadis septemplici. Creō in Oedipode: Irā nulla est senectus alia, nisi mors. Mortuos uerò nullus attingit dolor. Prouerbiū, ut ex Alcæo apparet, usitatum, ὅτι ὁ θυμὸς ἐρχατον μεράσκει, Irā postremò senescere: quòd unā cum ætate augeatur iracundia.

θυμοίτης.) Thymætetes rex Atheniensium. Thymætadæ dicuntur à Comicis Acharnenses, ut agrestes & duri: ab iracundia scilicet, quæ Græcè θυμὸς est.

θυον.) Rhodij tributum exigebāt à regibus. Massanas enim eis militibor̄is talenta xxx, thyi L, ad conficiendas statuas, quas conficere decreuerant.

θυωρός.) Pherecydes dixit, Mensam à dijs uocari thyorū, fortassis ab asseruandis uictimis.

θυράζε κῆρες, ὅση ἐστὶ ἀνθεστήρια.) Forās Carēs, nō amplius sunt antheateria. Alij ob multitudinē Caricorū seruorū dictū putant, quòd anthesterijs non laborarent, sed cōuiuarentur. Eo itaq; festo peractō, heros sic dicere solitos, cū illos ad opus faciendū ablegarent. Alij sic efferunt: *θυράζε κῆρες, ὅση ἐστὶ ἀνθεστήρια.* Forās lemures, non insunt antheateria: quasi animæ anthesterijs per urbem uagarentur.

θυραθου.) Erat insania illa non extrinsecus, sed intus. Nā intrinsecus rabie & furore agitabatur homo natura improbus, & potestate præditus.

THYRGONIDAE, municipiū Ptolemaicæ tribus.

θυραὶ ἔρανε ἀνεωγμένα.) Cœli fores aperte: id est, ea quæ diuinitus suppeditantur. Dauid.

θυρεπανοίτης.) Apertor forium Crates Thebanus dicebatur, quòd quasuis ædes ingrederetur.

θύρσος.) Epigramma: Pani Biton capellam, Nymphis rosas, thyrsos Baccho. Triplex sub frōdolis munus posuit comis.

θύσια.) Sacrificia quædam *δαροφορικὰ* offerunt munus, quædam *δατολυτρωτικὰ* redimunt: quædam (pro *δαλεκτικὰ*, lego *δαλλακτικὰ*) placant, quædam *δατοπητικὰ* explent, seu uota exoluunt.

THYSTIVM, siue Thytium, urbs Aetoliæ.

PRINCIPIVM LITERAE K.C.

CAbyle, Thraciæ regio, (*ἰδρυμα*) fanum ad Taxum flumē in Thraciæ medietullio: non procul à regione Astorum (ciuium) unde fit Abylenus.

καδισκος.) Vas quoddā, in quod iudices calculos cōiiciebant. Phrynichus in Musis: Hem cape calculū, cadiscus tibi præstō est: hic q̄ absoluit, ille qui condēnat.

CADMEA, Thebanorum arx.

καδμεία νίκη.) Cadmea uictoria, id est inutilis & mala: uel quòd Eteocles & Polylices duello cōgressi, ambo perierūt. uel quòd Thebani uictores, post ab Epigonis superati fuerunt: uel quòd Oedipus ænigmate soluto, matrē præmij loco uxorem duxit: uel quòd Cadmus draconem, qui Martium fontem custodiebat, interfecto, annos 8 Marti seruijt. Dicitur etiam de ijs, qui cum hostes uincant, plures suorum amittunt.

CADMY S Pandionis F. Milesius historicus, qui secundū quosdam, primus historiā soluta oratiōe scripsit, Orpheo paulò iunior. Scripsit ædificationem Miletī, & totius Ioniæ, lib. 4. Cadmum aut̄ primū literas intulisse in Græciā, quas Phœnices primi inuenerint. Vnde in Epigrammate in Zenonem:

Si patria est, Phœnicia: quid tam? fuit & Cadmus

Ille, Phœnix, à quo scriptam Græcia habet paginam.

Cadmus Archelai F. Milesius historicus iunior (quidam Lycinum & Cadmū annotant. fortassis igitur est alius) scripsit solutionem amatoriarum affectionum lib. 14. & Atticas historias lib. 16.

καδσς.)

De tribus uineis tres consecrauit hosce Impletos uino recēti primū expresso cados: in Epigrammate.

CADVIAS, rex Scytharum.

CARIA, nomen urbis.

CAIN, Abelis frater, homo auarus: Abel uerò iusticiæ studebat. Cain Abelis cadauer à se interfecti occuluit, facinus ita clām fore ratus. Quia uerò rapax & auarus fuit, mēsuras & pōdera & agrorum limites excogitauit: atq; urbe cōdita, suos conuenire eodem coegit, qui se re bellica exercebant. Quidam diaboli fatu tradunt editum Cainum, & ex odio fratrem Abelem sustulisse. Nam hac de re Christi etiā dictum ad Iudæos in Euangelij

Inuentio literarum.

Caini iudicium.

Diaboli fig.

gelijs extat: Vos, inquit, filij estis diaboli: pater uester ab initio homicida est, & mendax, & pater mēdacij. Quid uerò illud sibi uult: Qui Cainum occiderit, septuplum luet? Respōsio est huiusmodi: Suo quisq; peccatō morietur. Qui uerò eādem auspiciatus fuerit, eiusq; peccati autor, septuplum luet: hoc est, multifariam. Vsitatum enim est Scripturā, hoc uti numero indefinitē, ut sit multitudinis infinitā significans: ut, Redde uicinis nostris septuplum. & Sterilis septenos peperit. & Non dico tibi septies, sed septuagies septies. * Post condemnationem uerò Cain deterius uixit. nam obitus quidem uitę malorū affert requiem: sed in metu & dolore uiuere, infinitarū mortium sensum affert. Tremens igitur & gemens Cain, quasi à dæmone occupatus, in epilepsia uitā suam omnē exegit: signo * eo à quodam accepto, ne interficeretur. Vltionē autē, siue peccata Caini dicas, septē inuenies: siue ea quæ de eo Deus dixit, ne sic quidem aberrabis à sentētia. Nā in Caini facinoribus, 1, inest Inuidia, ob Abelem ipsi prælatum, 2, dolus, cum fratrem secum exire in campum iussit. 3, cædes, additamentum malorū. 4, fratris cædes. 5, quod primus homicida malum uitæ exemplum reliquit. 6, id quod ipse Cain patefecit: Si me nunc, inquit, eieceris è terra, & à uultu tuo occultatus fuero. grauiissimum supplicium est separatio à Deo, sanis hominibus. 7, quod pœna non occultatur, sed signo manifesto denunciata est omnibus per tremorem & gemitū. Omnis igitur, inquit, qui nunc te occidere ausus fuerit, malis te huius uitę liberabit, tuumq; supplicium tollet. Quare, inquit, posuit Deus signum in Caino, ne quisquam qui eum reperisset, illum occideret.

Septenarij usus in sacris.

Vita morte acerbior.

Septē peccata Caini.

Nodus Gordi.

Victima humana.

Expiationes.

καθάρματα λύαν.) Nodum soluere. De ijs qui aliquid indissolubile soluere instituunt: sumptum à curru Midæ. Oraculū enim Phrygibus erat redditum, qui nodum eius currus, quō Midas uentus esset, soluisset, eū Asiæ potiturum: id quod fecit Alexander.

καθάρματα.) Pro expiatione urbis occidebant quendam * certo habitū ornatum, qui *καθάρματα* dicebatur.

καθάρσιον.) Mos Athenis fuit lustrare cōcionē, theatra, deniq; cōciliabula populi, minutissimis porcellis, q̄s lustrales dicebāt. Hoc uerò faciebāt ij, q̄ uel à circūeūdo, uel à Vesta, Peristiarchi dicebāt.

καθάρσις γυναικῶν μανισῶν.) Theopompus libro nono Philippicarum historiarum, cum alia plura admiranda de Bacide narrat: tum quòd aliquādo Lacedæmoniorū uxores furore percitas lustrarit, ab Apolline illis expiator datus.

καθ' αὐτῆς Βελλεροφόντης.) Contra sese Bellerophontes. De ijs qui ipsi sibi mala accersunt.

καθ' αὐτῆς, δι' αὐτῆς.) Per sese, propter sese. Primam oppositionē sumit à causis efficientibus, alteram à finalibus. uelut: Visum per sese habemus, diuitias non per sese, sed propter aliud. Sic in altera etiā oppositione: Virtuti propter ipsam studemus, & non alterius rei gratia. Quamuis enim remuneratio nulla consequatur, ipsa propter sese amplectenda est. Vires autem non propter ipsas habemus, sed alterius causa. Si quid igitur propter sese, id omnino etiam per sese: non autē, si quid per sese, id etiam propter sese. uelut: Propter sese inest animo uirtus, & est per sese. nam effectrix causa uirtutis, ipsi animo inest. Neq; enim aliquid externum is requirit ad uirtutis actionem. Eodem modo & corpori propter se bonum est sanitas, eoq; & per sese. * nectamen etiam per sese omnino, & propter sese. Per se enim animus inest uidere: non autem propter sese, sed propter uirtutē: aut incolumitatem. Eodem quoq; modo si quid propter aliud, id omnino etiā alterius causa est: non autem è cōuerso.

Nam diuitiæ quidē mercaturæ seruiunt, rebus ue similibus: sed & alterius gratia sunt, uirtutis scilicet. Videre autem & ualere, alterius quidē gratia sunt: sed nō item propter aliud, sed per sese. Opponitur igitur ei quod per se est, id quod est propter aliud: ei uerò quod propter sese, id quod est alterius gratia. Fieri tamē per accidens siue fortuitō potest, ut id quod per se est, sit propter aliud. Nā sanitas per se inest corpori: sed fieri possit propter aliud, ut propter medicū, ut qui sustulerit id quod corpori incommodat. Nam hic quidem ea remouet quæ nocent: natura uerò rebus molestis liberata, sanitatem sibi cōgruentem efficit. Et uirtus per se expetenda, fortuitō etiam bonæ existimationis gratia coletur: uerū non per sese, sed fortuitō. Eodē modo sanitatem etiam per sese corpori expetendā, alterius gratia expetendam esse dixeris, ut hæc atq; alia agendi causa.

καθ' αὐτῆς.) Antisthenem aiunt primum aluisse

...bam, baculo
... officium.) H
... Zenonem C
... esse dicūt,
... probabils red
... colligens sit in
... & stirpes ex
... officia. N
... aliquos ueni
... esse actione
... tradunt. E
... agantur, parti
... officium. C
... cōueniat.
... fratres, patri
... officium
... conuincat
... non curare
... despiciere p
... officia, neq; co
... fieri iubeat
... tollere, styl
... familia. A c
... antia, ut ha
... lego v' uas)
... suum, & si
... ut mutare f
... Eadem rat
... officium.
... decet, e
... quæ
... quæ d
... cōueniunt,
... bulare, & sim
... etiam quæ f
... reb. medijs
... sit, ut puer
... uas, q̄
... amos, usq;
... eriam erga re
... Traiani
... neq; cui qua
... profus o
... timebat c
... Periculu
... se habitur
... uilimans.
... Subinc
... uatores spar
... modeste pr
...) O
... micos appella
... fuerunt: Rer
... adāt eos qu
... sed ut se
... & multas an

aluiffe barbam, baculo & pera usum.
καθηκον, officium.) Hac uoce primùm esse usum Zenonem Cittieum ferūt. *καθηκον* autem esse dicūt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit: ueluti id quod cōsequens sit in uita, quod ad brura etiam & stirpes extēdatur. cerni enim in his etiam officia. Nomen ex eo factū, quòd ad aliquos ueniat: (*ἡκειν* lego pro *ἡκειν*) atq; esse actionē statui naturæ consentaneam tradunt. Ea enim quæ appetitione agantur, partim esse officia, partim contra officium. Officia esse, quæ rationi agere cōueniat: ut est honorare parentes, fratres, patriam, morē amicis gerere. Contra officium, quæ agenda non esse, ratio conuincat: ut sunt, negligere parentes, non curare fratres, amicis non obsequi, despiciere patriam, & similia. Neq; officia, neq; contra officium, quæ ratio neq; fieri iubeat, neq; uetet: ueluti, festucam tollere, stylum tenere, aut strigilem, & similia. Ac alia esse officia absq; circumstantia, ut hæc: (Valetudinis pro *ἀγρίας* lego *ὕγρίας*) Castitatis rationē habere, & sensuum, & similia. cum circumstantia: ut mutilare sese, & rem familiarē dissipare. Eadem ratio est eius etiā quod est contra officium. Polybius: Audent plus quàm decet, contraq; officium faciunt. Præterea quædam officia semper conueniunt, quædam non semper. Ac semper cōueniunt, interrogare & audire, ambulare, & similia. Eadem ratio est eorum etiam quæ sunt contra officium. Est & in reb. medijs quoddā officium: cuiusmodi sit, ut pueri pareāt pædagogis.
καθηλωτο πὰς γνώμας.) Pleriq; abiecerant animos, usq; adeò, ut, præ timore, fidei etiam erga reges obliuiscerentur.
καθηρει.) Traianus nec inuidebat cuiquam, neq; cuiquam magistratū adimebat, sed prorsus oēs bonos honorabat: eoq; nec timebat quenquā, neq; oderat.
καθίει.) Periculum faciebat uiri, eum socium se habiturū esse conatum suorum existimans.
καθίεις.) Subinde falsos nuncios per exploratores spargendo, eos assuefaciebat, ut modeste procederent.
καθιόμενοι.) Omnes reges, & socios & amicos appellat eos, qui eiusdē spei socij fuerunt: Rerum uerò potiti, euestigio tractāt eos qui ipsis crediderunt, nō ut socios, sed ut seruos.
καθιππί(εδοται).) Bion sophista uarius fuit, & multas ansas ijs dedit, quibus in-

sectari philosophiam lubet.
καθιστάμενος.) Caesar in Asiam uenit, ut & prouincialium & Parthorū res emendaret. Criton in Geticis: Cum eo congressus & bellum gerente, & imperium constituente.
καθιστωθείσα.) Ne quid mali patiātur, Deos fore sponsores: quibus consecrata, consuli supplicaturæ sint.
καθ' ὕδατος γράφειν.) In aquam scribere. De ijs qui frustra laborant.
καθ' ὕπνου.)
ὄναρ καθ' ὕπνου νητρεικὲς λέγειν ἴδε,
θανὼν καθ' ὕπνου φροντίδων ἔση δίχαι,
γελῶν καθ' ὕπνου δυσφόρου ἔξεις τρέπεις,
κλαίων καθ' ὕπνου πωγχαρῆς πάντως ἔση.
Somnium hoc uerum & certum statuito.
Mortuus in somnis, absq; curis eris:
Ridens in somnis, morosus eris, & tristis:
Plorans in somnis, latissimus omnino eris.
καθυφείντο.) Multi in exitiū ultrò ruebant, ob penuriā, & cōtinentes labores.
καθυφίεντο.) Samuelis prophetæ filij largitionibus & turpibus lucris commutabant æquitatem: id est, quæstū pluris faciebant quàm æquitatem.
κακὰ κακῶν.) Mala malorū. Diocles.
κάκη.) Aelianus: Legislator morte multabat eum, qui per ignauiam stationē suam deseruisset.
κάκη εἴξας.) Aelianus in Varia historia: Nullus famulus fertur, dolore uictus, dominū suū prodidisse. & rursus: Necessitate uocante, non est indulgendū ignauie.
κακή μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαιαὶ φρένες.) Menander in Sicyonio: Malus aspectus est, & timidus in eo animus.
κακία.) Vitium. Virtutibus proportione uitia respondēt. Nam alia prima sunt, alia his subiecta: uelut imprudētia, ignauia, iniusticia, intemperantia, incōtinentia, ingenij tarditas, mala deliberatio. * Oriuntur autē uitia ab ignorātia, & ea quæ cū uitijs coniuncta sunt, & actiones uitiosæ, & homines uitiosi. *ἄπληθυνήματα* accessiones sunt, *δυσθυμία* desperatio, *δυσφροσύνη* uacordia, & similia. Apud Apostolum autē est *κακία* malicia, alios lædendi studium.
κακία.) Duplex huius uocis usus est. nam & ueram improbitatem significat: ut est scortatio, adulteriū, auaricia, periurium & perfidia, obrectatio. Fames autem, pestilentia, mors, morbi, & reliqua, non sunt mala, quia sæpè nobis causa sunt bonorum. De hoc malo Propheeta loquitur, cum negat in urbe malum esse,

Somniorū explicatio.

Ignorantia fons uitiorum.

Calamitates non male.

u esse,

esse, quod non fecerit Dominus.

κακοδαίμων.) Infelix est, homo (gravis ἐπιχθής, sed lego ἀπιχθής) deo iniustus, & animo præditus perturbationū pleno.

κακοζήλια.) Callinicus Syrus scripsit librum de affectatione, seu peruersa imitatione oratoria.

κακοπινέειν.)

*Tanquam uiro capto forti, ui me ducit,
Ignorat se tollere cadaver: aut fumi umbram
Simulacrum inane, neque enim ualentem
Cepisset me, neque enim passus essem, nisi dolo.
Nunc deceptus sum infelix. Quid est agendum?*

κακορροθῆ.) Aristophanes: Totam nostram urbem maledictis incessit.

κακὸς κακῶς.) Malus iste malè pereat, nisi uel ante uotum hoc perijt. Nam dignus fuit, qui superiore tempestate periret. Ausus enim est parricida grauiore malo extinguere malum.

κακοπεχνίαν.) Malarū artium actio dabatur in eos, qui testes mendacij conuictos subornassent.

κακὲ πόρακ & κακὸν ὄν.) Mali corui malum ouū. Prouerbiū hoc alij accipiūt de aue, quæ nec ipsa, nec ouū eius sit esculētū. Alij de Corace oratore Syracusano, qui primus dicēdi artē docuit. Nā cū hic à Tisia discipulo mercedē postularet, coram iudicib. ille dixit: Si me uiceris, nihil didici: sin uictus fueris, mercedē nō accipies. Iudices adolescētis argutias admirati, exclamarunt: Mali corui malū ouū.

κακῶν.) Malorum Deus causa nō est. Mala uerò propriè dicimus, non ea quæ pleriq; è uulgo sic appellant: sed uitia & intemperantiā, & cætera facinora, quæ à nobis ultrò suscipiūtur. Eorū causa nos sumus, nō qui cōtraria lege sanxit Deus.

κακῶν πανήγυρις.) Pisides:

καὶ πάντες ὡς περ ἐν κακῶν πανηγύρει
ἄλλ' & κατ' ἄλλω συμφορῶν ἐδυσύχει.
*Omnes tanquam in spectaculis malorum
Alijs alij calamitatibus conflictabamur.*
Dicitur de maximis malis.

κακώσεως.) Malæ tractationis actio datur pupillis dotatis cōtra maritos, & cōtra liberos parentibus, & cōtra tutores pupillorum defensoribus.

κακὸς Ἰησιωρῶν κακὰ.) Iochus Persa Aegyptū diripuit, Apidē occidit, Memphin euertit, mala cumulans malis.

κακὸς τ' πονηρίας πίνεσι τὴν ὀμίχλην.) Mali improbitatis bibunt caliginem. De ijs qui iustas persolunt pœnas.

κακῶειν τὸν πηλόν.) Malè tractare lutū: i. cōtumelia dignū cōtumeliosè tractare.

καλαυρία.) Calauria insula prope Troezenem: olim ἐπρωή, id est pax dicta. καλὰ δὴ παπυγῆς.) Bene sanè sonas: id est, dicis.

CALAMINTHA, herbæ genus: quæ cum uritur, serpentes fugat.

CALAMITES.) Demosthenes de Corona: Helisio iuxta Calamiten herodem.

CALANVS Indus, unus ex Brachmanibus (sic autem quemuis sapientem dicunt Indi) cuius obitum Alexander funebribus ludis ornauit, instituto poculorum meri certamine, ob Indicam uinositatē. Hic Alexandro ad omnes quaestiones solerter respondit.

CALLIAS, Atheniēsis comicus, Lyfimachi F. cognomēto Schoeniō, quod pater ei⁹ restio esset: fabulas scripsit Aegyptium, Atalātam, Cyclopes, Pedetas, Batrachos, Scholazontes.

Callias, cognomēto Laccoplutus, ab opum affluētia, legatus ad Artaxerxem missus, fœderis à Cimone facti iusiurandum firmavit. * Quo tempore Lacedæmonij, Plistoanacte Pausaniæ F. regnante, Eleusinem & Thriassium campū igni ferroq; uastarūt: quinquagenario fœdere adhuc durante, quod à pugna Plataensi inchoatum, desijt sub captiuitatem Sami & Corcyæorum principum.

Callias Syracusanus, iurè meritoq; reprehenditur. nam ab Agathocle susceptus, magna mercede nunciam ueritatis historiam uendidit, nec unquā præbitorem per iniuriam laudare destitit. Nā cum is non pauca & aduersus deos impiè, & contra homines iniuste perpetrarit, scriptor ille ait, eū & pietate & humanitate multum alios superasse. Denique sicut Agathocles bona ciuib. erepta scriptori, cum eius non essent, præterius & æquum donabat: sic præclarus iste historiographus scriptis suis ubique principum gratificabatur. Neque uerò difficile fuit scilicet, ad gratiam referendā, scribendis laudibus regias largitiones æquare.

καλλίας πτερορροῆ.) Calliæ pennæ excludunt. Perstringitur Callias, quasi omnē pecuniam amiserit. Nam cum homo generosi animi sit, à calūnia uellitur. Atque etiam fœminæ pennas eius euellunt. Ad egestatē enim redactus est, patrimonio in meretrices effuso.

καλλίας, quasi pulchellos dicas, Attici appellāt simios, more suo reb. turpibus pulchriora nomina accōmodātes: sicut Furias, Eumenidas. i. Benignas uocant.

καλιγούλας.) Caius Cæsar Caligula dictus est, uel quod in castris natus: uel quod in ijs affliduè uersatus, militaribus calceis usus esset.

καλιερῶν.) Quoduis sacrificium Deo gratum est. Christiani autem Deo tantum litant, cum se Deo sistunt spiritu contrito, & corde summissio. Græci autem, id est ethnici seu profani, tantum se litare existimant, cum demoni alicui facti sacrificio fausta signa, fallacia illa quodammodo, in iecore uictimæ uiderint.

CALLICON, frater Empedoclis.

καλικυριῶν παλαιοί.) Plures Callicyrii. Ut Lacedæmonij Helotes, Thessali Penestæ, Cretenses Clarotæ: sic Syracusani Callicyrii, qui undecumque profugerant, agricolas habuerunt: ita eorum aucto numero, ut dominos suos expellerent.

CALLIMACHVS Atheniensis, bello Persico inuentus est mortuus, hastis insistens. *ἦν δὲ οὐράτων ἰσχυρὸς νεκρός.*

Callimachus, F. Batti & Mefarmes, Cyrenæus græmaticus, discipulus Hermocratis Iasensis grammatici. Vxorē habuit Euphratis Syracusani F. Sororis eius filius fuit iunior Callimachus, qui uersu de insulis scripsit. Tanta diligentia fuit, atque industria, ut quouis carminum genere poemata scriberet, ac soluta oratione plurima componeret. Sunt enim libelli eius amplius DCCC. Fuit temporibus Ptolemæi Philadelphi, cui priusquam commendaretur, literas in titulo Alexandriæ Eleusine docuit: & usque ad Ptolemæum Euergetæ ætate processit, qui CXXVII Olympiadis anno II regnum suscepit. Ex eius libris hi sunt: Ionis aduentus, Semele, Argiæ urbis ædificationes, Arcadia, Glaucus, Spes, Satyricæ fabulæ, Tragediæ, Comædiæ, Carmina, Ibis (est autem poema de industria obscuratum, insectationem continens Ibis, inimici cuiusdam sui, qui fuit Apollonius Argonauticorum scriptor) Museum, Tabulæ eorum omnium qui in quauis disciplina claruerunt, eorumque quæ scripserunt, libris CXX. tabula & descriptio, serie temporum obseruata, doctorum omnium qui ab initio fuerunt. Tabula glossarum Democriti, & operum. Mensuram apud singulas gentes & urbes nomina. Origines insularum & urbium, mutataque nomina. De fluminibus Europæ. De Peloponnesi & Italiæ mirabilibus & incredibilibus rebus. De mutatis nominibus piscium, De uetis, De auibus, De orbis terrarum fluminibus. Miraculorum singulis locis orbis terrarum collectanea.

CALLIMACHVS Cyrenæus, poeta he-

roicæ, superioris ex sorore nepos, Staseno-
ris & Megathymæ sororis Callimachi F.

CALLINICVS, Caij F. Sutorius cognomēto, sophistes Syrus aut Arabius, ac potius Petrus: docuit Athenis. Scripsit ad Lupum de affectatione oratoria: Dedicationem ad Galenum: ad Cleopatram. De Alexandrinis historijs lib. X. Aduersus sectas philosophorum. De Romanorum renouatione, & alias quasdam laudationes atque orationes.

CALIPPVS Atheniensis philosophus, discipulus Platōis, homo improbus, Syracusis interfectus, cum tyrannidem affectaret. Ab hoc Plutarchus Dionem quoque proditum esse refert.

CALLIRHOE fons Athenis, quæ à Ixiphonibus prius Enneacrunus dicebatur.

CALLISTHENES, uel Demotimi uel Callisthenis F. Olynthius, discipulus Aristotelis, & consobrinus, quæ Alexandro Macedoni comitem adiunxit. Is uero eum corti ferreæ inclusum, unâ cum Nearcho tragico interfecit: eo quod ipsi suassisset, ne se ab Atheniensibus dominum uocari uellet. Quidam uero eos, ut Alexandro insidiatos, dicunt interfectos. Valuit extemporali dictione, magnoque impetu ferebatur. Tradunt etiam, Callisthenem à pediculis consumptum esse. Unde iambus ille, Pediculis scatentem ut olim Callisthenes: de artis medicæ contemptu loquens.

CALLIPHANES, Parabrycontis F. De ijs qui eruditionem simulat. Is enim multorum poematum atque orationum initia usque ad ternos aut quaternos uersus recitando, uariæ doctrinæ famam au cupabatur.

καλὸν πρᾶγμα.) Rem pulchram uocat, ad sui usum moderatam. Formæ autem pulchri, boni siue honesti, sunt 4. iusticia, fortitudo, modestia, scientia. His enim res bonæ continentur. Pari etiam ratione turpitudinis sunt partes 4. iniusticia, ignauia, immodestia, imprudentia. Dicitur honestum, id quod laudabile facit eos, qui bono præditi sunt laudabili: aliter, id quod ad suum munus exequendum est idoneum, & quod exornat: ut cum solum sapientem bonum & honestum esse dicimus. Autem autem, solum id quod sapiens sit, bonum & honestum esse. Dicunt item solum honestum esse bonum, idque esse uirtutem: & quod uirtutis sit particeps. Quod perinde est ac si dicerent: Omne bonum esse honestum, & honestum idem ualere quod bonum. Videntur autem omnia bona esse paria, & omne bonum summopere expetendum:

idq; nec incrementum, nec decrementū accipere. καλόν, pulchrum etiā est, quod oculos aut aures delectat.

Robur for-
ma potius.

καλλ(Θ.) Pulchritudo, dissimilarium in nobis partium, faciei, colli, manuum, cæterarum partium quæ primis facultatibus posteriores sunt, cōuenientia. Eādem ratione demōstrari queat, uires esse pulchritudini præferendas. Priores enim in nobis sunt similes, in quib. est robur: quā dissimiles, in quibus est pulchritudo. Vnaquæq; enim dissimilaris pars, ex similaribus constat: ueluti facies ex ossibus & neruis & carnib. Quapropter unā tollitur, illis sublatis: ipsa uero sublata: illas non unā se cum tollit.

καλὸς κάραθος.) καλὸς de elegantiā formæ, ἀράθος de animi bonitate dicitur.

καλῆ εἶδη τρεῖς.) Honesti tres formæ sūt: iusticia, fortitudo, scientia.

καλέμενός τε καὶ ἄκλητ(Θ) θεὸς παρέσαι.) Deus, id est Apollo, & uocatus & inuocatus aderit. Oraculū datum (Lacedæmonijs) Atheniensibus.

πάντα κάλων κινεῖν.) Omnē funem mouere, & explicare uela, ut uincas. Sump- tum à re nautica.

Latrocinij
bonestas.

καλῶς λησθεῖν.) Latrocinari piè & humaniter, apud Thucydidem: cum neq; bos arator abigebatur, neq; noctu rapina fiebat, & sine cædib. præda parabat.

Inscriptio-
nes amatorum.

καλοί.) Proprium fuit amatorū, ut amatorum nomina in parietibus aut arboribus aut folijs scriberent, sic: Ille uel ille est pulcher.

καλυψά.) Calypso, deæ nomen, non simplicis, sed sententiam suam cælantis. dolosam enim eam Homerus appellat.

κάλλη.) Calche, herba quædam, qua purpura tingitur.

Parthi equi-
tes.

κάμαξ.) Parthi reflectūt equos retrorsum, rectis lignis circum colla eorum inuolutis.

CAMARINA & Gella, Siciliae urbes. καμειραία.) Anaxandrides Rhodius, Camiræus fuit.

CANDACE, Aethiopum regina. καναίς.) Cannis & stipulis utūtur Numidæ, ad casas faciendas.

Numidæ.

κανηφόροι.) Philochorus ait, Erichtho- nio regnante primū cōstitutus esse uir- gines nobiles, ut canistra Mineruæ fer- rēt, quib. inessent ea quæ ad sacra Pana- thenæorū & aliarū pomparū pertinerēt.

Canistra
Minerue

CANTHARVS, comicus Atheniēsis. cuius fabulæ memorantur: Medea, Te- reus, Symmachia, Formicæ, Lusciniæ.

καὶ θέρ(Θ.) Scarabeus inuēto asini stercore rotūdo pedib. id uoluit, & interuol- uendū semen emittit. Omnes aut scarabe- i mares gignūtur, fœmina uerò nulla.

Cantharus, nomen portus Athenis. καὶ θέρ(Θ) μελαίντερος.) Scarabeo nigrior.

Et, καὶ θέρ(Θ) σφώτερος, Scarabeo callidior, de improbis & malicioſis.

καὶ θήλιος.) Xenophon: Babylone pal- mæ nō minores iugeri magnitudine na- scuntur, quæ onere urgente, curuantur sursum: sicut asini grandiores. (toſi.

CANNVS & Byblus, ambo calami- CANOPVS.) Olim ferūt Chaldæos,

Ignem deum suum celebrare uolentes, passim circūtulisse, ut cū omnibus pro- uinciarum dijs cōpararetur: & is à quo ille uictus esset, ab omnibus iudicaretur deus. Ac cæterarum nationū dij, cum ex

ære, argento, ligno, lapide, simili ue ma- teria confecti essent, facilè igne cōsume- bantur. Itaq; ignem ubiq; uincere neces- se erat. Eo audito, Canopi sacerdos cal- lidum init consiliū. Fictiles hydriæ cōti- nuis minutis foraminibus interpunctæ

conficiuntur, ut per foramina illa aqua turbida colata, limpidissima reddat. Ha- rum hydriarum unam accepit, & forami- nibus cæra obturatis, uarijs q; coloribus

depictam, & aqua repletā, pro deo collo- cavit: & ueteris statuæ caput amputatū, quæ ferebat gubernatoris Menelai fuisse, accuratè impositū, simulacro illi ad- iunxit. Adsunt Chaldæi, accēditur ignis: cæra, qua obturata erāt foramina, lique- scit. Hydria sudante, & per foramina de- stillante aqua, ignis extinguitur. Sic cal- liditate sacerdotis Canopus Chaldæos

uincit, & ex eo pro deo colitur. κάππι.) Tria Cappa sunt pessima: Cap- padocia, Creta, & Cilicia.

CAPPARIS, herbæ genus, cuius fru- ctus medicis uideē esse utilis. Zeno Cit- tie capparim iurabat, ut Socrates canē

καππηλικῶς.) Caupones uinū corrup- punt, uappa commista.

CAPITOLIUM. Romul palatio cō- dito, Capitolium etiā cōdidit, quod ca- put est urbis, quod & Palladiū Alba abla- tum transtulit. Mons ille Saturnius olim

uocabatur: post, Capitolium: cum inter fodiendum fundamēta, caput hominis recens occisi repertum esset.

CAPITO Lycius historicus, scripsit Ifauriā lib. 8. Metaphrasin epitomes Eu- tropij, qui Liuij compendium edidit, & de Lycia & Pamphylia.

καπνὸς σκιά.) Umbra fumi. De ualde tenuibus.

καπύη.) Capua, nomē urbis maximæ: quæ cum ad Carthaginenses defecisset, autoritate sua etiam alias urbes ad defectionem impulit.

CARANVS, unus ex Heraclidis, delectibus è Græcia habitis in Macedoniã venit, tum obscuram: & regno potitus est, & successores habuit usq; ad Philippum. Amyntas uerò Philippi pater, Eurydice Illyria ducta, filios habuit Alexandrum, Perdiccam, Philippum, (ὅς οἶσι καὶ Ἰσοβελήσθου τῶν εὐρυδικῶν φασί) quos alij Eurydicen subdidisse aiunt. Bello autem cum Thebanis gesto, Philippum adolescentulum illis dedit obsidem: quem à Pammene quodam Thebano adamatū ferunt Amynta mortuo, Pausanias olim ab eo pulsus, reuersus, pueris ui facta, regnum occupauit. Sed Eurydice, ducis Atheniensium circa Macedoniam uersantis usa auxilijs, Pausaniam eiecit. Ac dum filij natu maiores rerum potiebantur, nihil est nouatū. Philippus uerò annos XXII natus, suscepto principatu, multos & Barbaros & Græcos euertit. Atheniensibus etiam eripuit Amphipolim, & Thessaliam subegit, & urbes XXII Chalcidicas: quarū principes erant Olynthij, quibus Potidæam, Atheniensibus ereptam, fallēdi causa donauit. Nihil secius tamē XL naues, Charete duce, auxilio illis miserunt: quo tempestate impedito, urbem ab Euthycrate & Lathene proditam euertit, reliquas cepit. Reliquias Olynthiorum, Athenienses ciuitate donarunt. Bellum cū Methonæis in Thracia gerenti, Aster quidam sagittâ (cui inscripserat, Aster Philippo telum mortiferum iacit) oculum excussit. Philippus uerò & ipse telum coniecit, cum hac inscriptione: Asterem Philippus captum faciet pensilem. Promissaq; pace, Asterem sibi deditum suspendit. Cæpit & Cerfobleptem Thracum regem, socium Atheniensium: & Haloneso potitus est, atq; alijs urbibus. Post, bellū Phocicum est conflatum.

καρδία.) Nāsturtium inhihet urinā, & sputum. Qua de causa eo uesci Perfes tradunt. Cauent enim, ne multum exuant, mingant, & emungant.

CARDIA, urbs Thraciæ, & nomē maris. unde Cardianus.

καρδία.) Aquatica neq; *corneq; pulmones habent. Quæ uerò pulmones ha-

bent, eorū calor internus per asperā arteriam attracto aere refrigeratur. Pisces uerò branchijs admissa aqua, & clausis, calorem internū cohibēt, ut pulmonibus eis nō sit opus. Alia quoq; ratione aqua, tictis non est opus ingressu aeris externi, refrigeratiōis ergō. Nā insiti caloris fons est cor animalū, ob idq; pulmones dati. Ac per inspirationē cor refrigeratur, & fuliginosa recrementa excernuntur. Neq; em absq; respiratione diutius loqui possumus: eoq; spiritus, q̄ est in pectore, consumitur. Opus ergo nobis est aliū attrahere, ad uocē alendam. Simul autē inspirare & loqui nō possumus: sicut neq; inspirare & expirare, q̄ sunt contraria. Itaq; tragœdi carmina prolixiora recitaturi, multum prius hauriūt spiritum: itaq; loqui incipiunt, ut suppetat quod expirēt.

καρδία.) Cor uirtutis, est eleemosyna. καρδία.) Cor ueteres dixerunt stomachum: unde Cardiognus.

καρδιωσόμενος.) Victimarum etiā quas crematuri prorsus erant, corda seorsim pinguedine tecta, igni imponebant.

καρδοπος.) Aristophanes: Cardopum (arcam panariam) masculino genere dicit: sicut Cleonymum quidā masculino genere appellant, cum fœminino sit appelladus. fuit enim homo effœminatus.

CARDVCHI, sunt funditores optimi. καρική μῦσα.) Carica Musa: id est cantilena lamentabilis, quod Cares alienos mortuos mercede lugerent. Alij barbaram & obscuram interpretantur, quod barbara uox sit Carum.

καρικός οἶνος, καὶ καρικὸν θυμῶν.) Caricū uinum, & Caricum sacrificium. Cares canem immolabant. De ijs igitur dicitur, qui ossa nuda carnibus, & non esculentamembra immolant.

CARINVS, Cari imperatoris filius, potestatem adeptus (ὃν ἐξέστη βασιλεύσας κύριος) suo arbitratu agēdi quiduis, eam acerbissima tyrannide commutauit, nomenq; suum factis lōgē superauit. Nam pueris (pro οἱ λέγο εὐ γερονότων) nobilibus factæ contumeliæ, ob assuetudinē, contumeliæ nō habebantur, cum ea delicta familiaria & quotidiana essent. Crimina etiā comminiscabatur, & ius dicebat ijs qui læsi essent, neq; litigatorum ullus incolumis euadebat. Nā cum cædes multæ atq; ineffabiles perpetrarentur: quidā è beatis obiter consumebantur, sicut in cōmunibus epulis gallinæ, in Carini delicias. Meminisse autē se dicebat, quosdā

Pulmones cordis feruunt.

Spiritu attrahere & emittere.

Tragœdi.

Eleemosyna.

Tyrannica libido, crudelitas, audacia, uerba cordia.

eorum qui mactabatur, nō laudasse formam suam: alios, se adolescentē, cū orationem haberet, non ita esse admiratos, ut uoluisset. Peribant etiā nōnulli, quōd eorā ipso risissent: omnia deniq; eius facta grauiora erāt ostentis, in medijs populis rabie quadā grassantis. Ac qđ publicē prodesset, nihil prorsus egit Carinus: sed delicijs & peruersæ uitæ rationi deditus, cū luxu cædes innocērium hominū, à quib. utcūq; offensus uideretur, cōiungebat. Proinde omnes acerbā illā tyrannidem cū adolescentia permistam, cū omnia absurdè & absq; ratiōe agerentur, grauius & iniqs animis patiebant*.

καρκάδοντα.) Vestigal Charōtis est, ex obolis collectum, qui unā cum mortuis sepeliuntur.

CARCINVS, Agrigentinus tragicus, (*δράματα*) fabulas edidit CLX. uicit unā. 20

Carcinus uel Theodectis, uel Xenoclis filius, tragicus Atheniēsis, Olympiade centesima floruit, ante regnū Philippi Macedōis. Ex fabulis eius sunt, Achilles, Semele siue Arche, Athenæo autore.

καρκίνος λαγών αἰρεῖ.) Cancer leporem cæpit. De rebus quæ fieri nequeunt.

CARCINVS poeta Atticus, cuius liberos sic quidam irridet:

*ὄρνυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχνας ὄρχηστὰς,
παννοφυεῖς σφυράδων δοκνίσματα μηχανο-
δίφας.*

καὶ γὰρ ἔφαχ' ὁ πατήρ γαλλῶ τ' ἐσπέρας ἀπέγξα.
Coturnices dicit, quōd sint rixosi: uernas, quōd in umbra nutriti, ut domesticæ auiculæ, *γυλιαύχνας*, uel ob gracile, uel ob nullū collū: saltatores, quōd pater eos in fabulis saltātes induceret. reliqua ad pumilionū breuitatē staturæ pertinent, præsertim stercora ouiu & caprarum: quæ parua cū sint, parua rei pars, parū ac nihil potius erit. *μηχανοδίφας*, quæ pater eorū in fabulis machinas multas induxerit: unde à Platōe Dodecamachanos, à xij machinis est appellatus, quib. dij ascenderent aut descenderent. Fecerat itē fabulam Mures: unde dicit, selem noctu suspensam esse.

καρκίνος ποιήματα, Carcini poemata, id est obscura. nam Carcinus Orestem (*δοκνίσματος*) ab llio eadē matris fateri coactum, ifecit per ambages respondentem.

CARNEADES, Afer, Cyrenæus, Philocomi filius, philosophus (*ἀφ' ἑπερὴ νέας ἀκαδημία ἤρξατο*) nouæ Academię autor. Hoc mortuo, tradunt Lunam defecisse, & Solem obscuratum esse.

Nunquid unā, & propter illum?

CARNEADES alius, Atheniēsis philosophus, Anaxagoræ discipulus.

CASTOR Rhodi, uel (ut qđā tradit) Galata: ut uerò alij, Massiliensis orator, Philoromæus ab amore Romanorū ductus: ducta uxore Deiotari * filia, ab eonā cū cōiuge est interfectus, quod illū apud Cæsarē criminatus esset. Scripsit duob. libris de Babylone: Catalogū eorū quæ mari dominati fuerūt: Annaliū ignorantioes: De epicherematis lib. (IX) v. De persuadendo lib. 2. De Nilo, artē dicēdi, & alia.

CARNIA, festum Apollinis apud Athenienses.

καρπῆ δίκη.) Frugum actio. Ei qui fruges lesisset, multa irrogabatur. *καρπῆ δίκη* etiā dicitur, si qui agrum sibi uendicant. Qui si possessorē reum peregerint, etiā usum fructum iure postulant.

κάρτα.) Malū cohiberi nō poterat: dicitur enim imperator Ajax apud Sophoclem, infanti filio ait: Nō intelligere, malum est, doloris admodū expers: donec, quid sit gaudere & dolere, didiceris.

κάρτα λ.) * Primitias aræ mæ & torcularis, offero Christo: cophinū uis plenum, Spiritui sancto.

καρτερία.) Tolerantia, seu constantia, scientia seu habitus rerū, in quibus perseverandum sit, aut secus, & neutrarum.

CARYANDA, urbs Cariæ.

καρύκη.) Ferculum Lydium, è sanguine & multis alijs escis compositum. Pro uerbium, *μήτε λυδῶν καρύκας, μήτε μασηγῶν ψόφας*: Neq; Lydorum carycas, neq; flagellorum strepitus.

καρχαρόδης.) In fabulis: Aspero cum risu, tibi satis (inquit) pro medicatione mercedis est, caput è lupi faucibus saluū abstulisse.

καρχηδῶν.) Carthago, quæ & Byrsa, Africæ urbs, maxima orbis terrarum, & potētissima fuit: quæ à prima origine DCC annos finitimis imperauit, à Scipione solo æquata: patria D. Cypriani.

κασιλεύδες.) Meretrices, quæ amatoribus, cū non habent, alliciunt: eos quos non habent, eiiciunt, ut alios admittant.

CASIVS, mōs iuxta Euphratē. Et Casius Iupiter, cui Traianus crateres argenteos, & cornu bouis maximū inauratū, spolia Geticæ uictoriæ, dedicauit. Inscriptiōes donariorū ab Adriano facta, sūt: *ζῶνι τὰδ' αἰνεάδης κασίω τραϊανὸς ἀγάλμα, κείραντος ἀνθρώπων κείραντῶ ἀθανάτων αἰψῆ. Ioni hac Aeneades Casio Traianus monimen-*

ti ergo,

Domi.

Dominus hominum domino immortalium de-
dicauit.

CASII Pelusiotæ naturali solertia
nodos implicabant, laqueos laqueis
committentes. Casio similia nodo uin-
cula. Epigram.

χρύσεως ἀΐψαυσιό διέτμαχρ ἄμμια κρηίας
Ζεὺς Διῶδὺς δανάας χαλκελάτης θαλάμης.
Aureum intacte diremit nodum uirginitatis
Iupiter, cum subiisset Danaes ferreum thalamum.

CASPII montes, & Caspia portæ. Est
ibi mare ab incurfu Oceani, cuius angu-
stia Caspiæ portæ dicuntur: reliquum, ma-
re Hircanum. Circumcirca barbaræ gen-
tes habitant. Caspij habebant iacula, qui-
bus pugnabant cominus, Caspio lapide
præfixo: quem & acerrime uulnerare, &
uenenum quoddam exitiosum relinque-
re in uulnere perhibent.

CASTALIA, fuit fons in Daphne, quæ
accolere dicitur Apollo, & edere oracu-
la, aura & flatu ex aqua aspirante: unde
qui iuxta fontem erant, ea dicebant, quæ
dæmones suggerebant.

Castanæa siue Castania, urbs prope Ta-
rentum. Vnde Castaneus, & Castaniates.

χρῆσθαι βένεσθαι dicit Apostolus, si alio
certante, alius coronetur.

χρημάσις.) Consenesca ultra Titho-
num, Cinyra opulentiùs, Sardanapalo
delicatiùs: ut Prouerbiù in te cõpleatur,
bis pueros esse senes. Tithon⁹ autem senio
cõfectus, ex uoto in cicadã est mutatus.
Cinyras. * priuignus Pharnaces, rex
Cypriorum fuit, diuitiis insignis. Sarda-
napalus rex Assyriorum, ætate in luxu &
deliciis exacta decessit.

χρημασις δικασαι.) Populares, seu mu-
nicipiorum iudices olim xxx fuerunt,
post xl: qui in municipiis ius dicebant.

χρημασις.) Non decet pauperes & in-
firmos opprimere.

χρημασις.) Fortè fortuna, diuinitus: cum
aliquid, uel aliquis præter expectationem
se se, & commodè offert.

χρημασις.) Ad perpendiculum, à sum-
mo ad imum.

χρημασις.) σιωπα & ακουε: Tace & audi.

χρημασις.) Muliebris sexus & loquax est,
& insatiabilis.

χρημασις.) Diuinus afflatus paulatim a-
perit & abstergit animi lumina.

χρημασις.) Ne obrecta uicino, sed po-
tius honorem habe.

χρημασις.) Cum Athenienses decreuis-
sent 7000 ciuium Reipublicæ summam
mandare: fuere quidam, qui ad id mu-

nus idoneos deligerent.

χρημασις.) Aristophanes: Tu quasi mor-
tuus sim, rem meam familiarè lauando con-
sumis. Moris fuit, elato cadauere, defun-
cti propinquos iustrationis ergo lauari.

χρημασις.) Etiam decreta diuina re-
prehendentes.

καταμηλου.) Specillum immittere:
pro, res obscuras coniecturis quibus-
dam indagare.

χρημασις.) Prouerbiù: Naui
congruunt uela.

καταμηλου.) Vtrum acciderit, id sibi fo-
re gratum.

χρημασις.) Apostolus: Dedit eis Deus
spiritum compunctionis: non significat
actionem, sed pro concessit usurpatur. Lo-
quitur enim de animi habitu deprauato
& insanabili & immutabili. Ut enim qui
pietate cõpunctus est, non facilè ab ea
discesserit: sic etiam improbitate com-
punctus, eam haud temerè mutabit.

καταμηλου.) Rubra ueste in
bellis utebantur Lacedæmonij: tum quod
is color uiriliter esset, tum quod (pro σώ-
ματι lego χρώματι) uestis sanguine⁹
color ad fluxum sanguinis contemnen-
dum assuefaceret.

καταμηλου.) Re ex animi mei sententia cõ-
fecta, redibis ad nos coronis redimitus.

χρημασις.) Onulphus paterna stirpe
Thurigum, materna* Scirum se esse dicebat.

καταμηλου.) Requies: Sabbathi dies,
qua Deus destitit ab omnibus operibus
suis: & qua Iudæi terram promissam sunt
ingressi. Significat & regnum cœlorum.

χρημασις.) Aristophanes in Nubibus.
Vestem amisisti? Non amisisti, sed discendi stu-
diis impendi: Ich habes verstudiert.

χρημασις.) Secundum cubi-
tum: id est, non segniter, sed strenuè pro-
ficere. De ijs qui proficiunt in melius.

Philosophi progressionem nulla res im-
pediebat: sed potius secundum cubitum,
ut ita dicam, profus proficiebat (ἀχρη-
μασις τῆς πανικῆς δυσυχίματι) usque ad Pani-
cam illam calamitatem.

χρημασις.) pederentim. Prouer-
biù, de ijs qui paulatim aliquid agunt,
& arte, non subito.

καταμηλου.) Cataracta, rupes in Istro
flumine, montis instar, quam latus is est,
sub aqua enati: in quas fluuius incidens,
cum maximo strepitu regurgitat: & in ru-
pibus murmurans, easque superans, uortic-
es & cæstus & charybdes, in orbem agitata
fluxu, efficit. Denique fluuius ijs in locis

Lauatio fœ-
nebris.

Deus dans
improbitatē,
pro permit-
tens.

Rubra uestis
militaris.

Der Strudel.

non multū ab similibus est Siculo freto.

κῆσπεδάσειν.) Moris erat Thracij, in cō-
potationibus, cum cōpotores quantū
potuerant, hausissent, uini reliquum in
eorundem uestes effundere: idq; diceba-
tur κῆσπεδάσειν, aspergere.

κῆσπεδάσειν.) Apud Aristotelem signi-
ficat, uniuersale demonstrare, & nō tol-
lere id quod positum erat.

κῆσκοπεῖ βλέπειν ἢ βάλλειν.) Scopū pe-
tere, attingere.

Laticia.

κατάσχη.) Laticia non repressa, subito
me uires omnes corporis defecerunt.

κῆπαχέμενοι.) Illo temporis articulo
oppressi, coacti sunt nauium accessum
expectare.

κῆτιν ἀγοράν ἀψιδεῖν εἰκε.) Theophrā-
stus de legibus: Aediles seu fori curato-
res, duas res curare debent: tum ut in fo-
ro modestia seruetur: tum ut mendaciis
abstineant non uendentes modò, sed e-
mentes etiam.

κῆκαρπιδόν.) Aristophanes: Et nauibus
& pedibus, pro uiribus.

κῆκαπός.) Afris & Gallis, odio Roma-
norum inter sese conspirantibus.

κῆκαρύχειν.) Non est uirorum, conficere
sese curis periculorum expertibus.

κῆφιλοσοφῶν.) Silentio uincens.

κῆφθορά.) Interitus, æterna mors, uel
uita uitiosa & iniusta.

κῆφρόνησιν.) Thucydides: Dicere non
potestis, quòd tribus his præditi, impru-
dentia, negligentia, mollicie, bellum nō
geramus: ob singularem potius sapien-
tiam quiescimus.

κῆχειρὸς ὕδαρ.) Aqua lauandis mani-
bus. Usurpatur de rebus facilimis & ex-
peditissimis. Sic Teleclides in Amphic-
tyonibus: Pax primū omniū fuit, ut
aqua ad manus. Affer puer coronam. A-
quā lauandis manib. afferat aliquis. Tū
ille: Cētauri, inquit, sumus, aut quid? O-
lim cōuiuuis imponebātur coronæ, quò
caluam refrigerarent, cūm cōtra uini ua-
pores, tum contra æstum.

κῆχειροφνίαν.) Mos fuit Athenis, ut ma-
gistratus & sycophantæ apud populum
deferrentur. Qui uerò manuum suffra-
giis damnabatur, in iudiciū adducebāt.

Diuinitio
e clypeo.

κατάχει τὸν λαόν ἐν χαλκείῳ.) Aristophā-
nes: Profūde umbilicū clypei oleo, quo
magis explendescat. Sūt enim qui oleū
intuentes, uaticinētur. Quid uides in cly-
peo? Senem præ metu fugientē, qui cly-
pei splendorem ferre non possit.

καπαχλήν.) Aristophanes: Popularis

broutrium.

est sententia, ridicula uerò splendidiori-
bus, & ijs qui sigilla habent.

κῆχύσματα.) Mos fuit Athenis, cū no-
uitius seruus in ædes introducebatur, ut
dominus aut domina ficubus, palmulis,
nucibus, & aliis bellariis eum perfunde-
rent, quæ à conferuis raperentur. Idem
fieri solitum tradunt etiam legatis, & sa-
crorum curatoribus nouitiis, & spon-
sis: iis deniq; omnibus, quibus bene o-
minarentur: quòd signum id esset pro-
speritatis & abundantia. Theopompus
Hedychare: Affer tu catachysmata cele-
riter, perfunde sponsum & puellam. Re-
ctè sanè dicis.

καταβάτης ζεύς.) Descensor, uel demif-
sor iupiter, apud Athenienses: uel quòd
fulmina deiiciat, uel quòd ob mulierum
amorem descendat.

κατ' ἀγίας ἀρχίας κέπειν τὴ κακὰ.) In ca-
preas conuètere mala. Prouerbiū, de
execratione.

καταμονῆσι.) Est & alia ratio pellendi fa-
tigationes ex perfusione capitis. * Nam
descensus in soliu, aqua meatibus undi-
que circūfusa, sudoris eruptionē obtru-
rat: ueluti si colum in aquā coniciatur.

καταγλωττισμόν.) Philostratus: Apol-
lonius genus orationis usurpabat nō di-
thyrambicū, & poeticis uerbis scatens:
neq; etiam affectatū, & nimis Atticum.
Quicquid enim modicū Atticismū ex-
cederet, insuauè iudicabat: neq; uerba
extēdebat, neq; quisquā ex eo quicquā
ironicū audiit, neq; affectus mouentem
auditoribus. Sed tanquam ex tripode,
cum differebat: Noui, inquit: & uidetur
mihi: & Quò ruitis? & Sciendū est. Sen-
tentia eius fuerunt breues, & adamantina:
uerba propria, & rebus ipsis insita:
iusq; dicta ita sonabant, quasi de regio
folio pronunciantur.

κατ' ἐγώγ' ἐξηγέμεν.) Deinde expete-
ctus ego fui. In eos qui mentiuntur. Nam
cum Bacchus apud Aristophanem sena-
uali pugna XIII hostiles naues demet-
sisse gloriaretur: Hercules sic ei respon-
det, significans, eum id in somnis fecisse.
Alij Bacchum hoc dicere aiunt, quòd
hoc usurpent ij qui de industria mētian-
tur: quòd significant, ea quæ dicant, som-
nij esse similia.

καπαγγῶν.) Facile potiturū eo, quod
melius esse uideatur.

καποδημαγώγησ.) Arrianus: Ista soler-
tia, singularem humanitatem præ se fe-
rente, id consecutus est, ne sibi diffide-
rent.

...atque uincit
...conspicuis
...sum, qui m
...Per meas enim i
...ἐπιπλῶν ἢ κ
...quæ arma e
...lob
...Cur, inq
...propter me
...τῆ
...capro ad e
...καταμ
...sumptib. su
...effecti adiu
...Me c
...id
...Stipula
...si difficul
...Illa eti
...mos, homine
...adue
...luxuriare, &
...Dic
...detur iniuste
...Deinde manum
...Hæc erat κῆ
...καταμ
...καταμ
...modi: C
...inuriam, to
...numerabant
...numerus ma
...uatur, uel ab
...Vrbs
...D
...laboibus m
...catis pane tu
...λεκ
...καταμ
...nationali subs
...Scribit, &
...tam perfecte
...entiam: ut
...numera
...adicationes
...simi, erot
...ositiones,
...ones, quæst
...καταμ
...philosopho
...qualis est
...est. Latiu
...de particula
...ualiora au
...nota uerò i
...pliciter, qu

rent, quamuis uicinos oppugnanti.
κατ' ἐμαυτῶν ὄμνον.) Qui olim admirationi & conspicuus fui: nunc iusurandū ijs factus sum, qui me pridē admirabantur. Per meas enim iurant calamitates.

κατ' ἐνόπλιον ἢ κρηλικόν.) Rhythmi gen^o est, ad quē arma cōcutientes saltabant.
καπνιδικτυῶν.) Iob metuens ne à Deo defereretur: Cur, inquit, nomen tuū male audit propter me?

καπεξαναστάντες τῶν μέλλοντων.) Prudenti consilio capto ad ea quæ imminabant.

καπεξαισάμενοι.) Munerum largitionibus & sumptibus suppeditādis, alacres eos sibi effecit adiutores.

κατέρραξας.) Me cum extulisses, allifisti, Dauid.

καπερῶν.) Stipulatus taciturnitatis fidem: ne, si displicuisset, arcanū proderet.

κατέσπερχε.) Illa etiā ratio eū incitabat, Tyrrenos, homines natura intemperātes, hostiumq; aduentum minimē suspicantes, luxuriare, & ocium agitare.

κῆχροτονία.) Dicebat præco: Cui Midias uidetur iniuste fecisse, manum tollat. Deinde manum qui uolebant, extendebant. Hæc erat κῆχροτονία, condemnatio. *ἀποκρηροτονία* uerò, id est absolutio, erat huiusmodi: Cui Midas non fecisse uidetur iniuriam, tollat manum. Quo facto, dinumerabantur à præcone manus: & put numerus maior erat: ita reus uel damnabatur, uel absoluebatur.

καπῆχσον.) Vrbs mea diligitur ab hominibus.

καπιψηφισατο.) Deus Adamum sudoribus & laboribus multauit: Sudanti uultu uescaris pane tuo.

κατηγόρημα.) *λεκτὸν φασὶ, τὸ κῆ φωνασίαν λογκλιὸν ὕφισάμενον.* Dictū appellant, id est uisu rationali subsistit. Dicta quædā sunt mutila: ut, Scribit, quærimus enim Quis? Quædam perfecta, quæ absolutam habent sententiā: ut, Scribit Socrates. Ac in mutilis numerantur categorēmata, id est prædicationes: in perfectis, axiomata, syllogismi, erotēmata, & pyismata, id est propositiones, ratiocinationes, intertrogationes, quæstiones.

κατηγορία.) Categoria, seu prædicatio apud philosophos, aut latius patet, aut par & æqualis est rei: nunquam uerò angustior est. Latius patet, cum uniuersaliora de particularioribus prædicantur. Uniuersaliora autem sunt superiora, particulariora uerò inferiora. Categoria uerò simpliciter, quasi appellatio quædam

dicitur: suntq; uniuersæ decem, Generalissima scilicet genera, ad quæ uox quælibet refertur, infraq; ea collocatur: οὐσία, essentia: ποσόν, quantum: ποιόν, quale: πῶς, ad aliquid: πῶ, ubi: πότε, quando: ποίειν, facere: πάσχειν, pati: κείσθαι, iacere, sitū uel positum esse: ἔχειν, habere, affectum seu uestitum esse. Ex his ἑστία essentia, ὑποκειµενον subiectum est: reliqua nouē ἐν ὑποκειµένῳ, in subiecto sunt.

κατηγορῶ.) *λαγῶς κατηγορεῖ τὸν ἐαυτῶ φιλῶν.* Lepus suum latibulum prodit.

κατήραε.) O maxime deorum, & exauditor tuorum famulorum.

κατηρογηκίαι.) Ad Tyana sedentem (Cappadociæ metropolis est) obtorpuisse ocio, & amittere rei gerendæ occasiones.

κατρεφέα.) Sophocles: Eὐτε mittent, ubi nunquam Solis iubar aspicias: sed uiuens in clausa domo, terræ huius mala decantes.

κατόχοντο.) Imprecabantur ijs qui illa fecerāt, ut extorres & insepulti canibus & alitibus obijcerentur: neq; manes eorum benigne apud Inferos susciperentur.

κατήχητε.) Antipater & ab exilio reuocatus est, & illustres nuptias consecutus, atque diuitias: liberos quoq; suscepit, & ad senectutē peruenit felicē & beatam.

κατόπιν ἤκε καιρῶ.) Post tempus, uel amissa occasione uenit. Neq; enim id profusus conficere potuit.

Ἐκαλῶ κῆ τ' ἀρετῆ κατ' ἐπὶ τῆς εὐδαιμονίας.) Honestati & uirtuti postponere omnia.

κατόπης.) Age aliquis explorator eat, qui certò nobis renunciēt, quo loco res sint?

κατελάξ.) *νύξ ἐφόβει τὴν περὶ κατουλάαν καὶ κικλήσκουσι.* Nox terrebat, quam infestam uocant.

κάποχ.) Iam illius desiderio occupata, & haud dissimulanter amore capta, nullum iam obstaculum uidebat.

κατωμαδόν.) Iosephus: Sampson portas & postes humeris impositos, atq; in montem perlatos deposuit.

κάτων.) Cato prætor Romanus, adolescentulus ille quidem, sed seuerus atque industrius, cum animi prudentia, tum uerbi dicendi excellens. Vnde à Romanis Demosthenes uocabat: qui optimū apud Græcos oratorē Demosthenē appellatū fuisse audiissent. Fertur Cato maior, rogatus à quodam quid de Carthagine & Scipione sentiret, respondisse:

οἱ πέννυται, τοὶ δὲ σικιαὶ αἰῶσθαι.

Subiectum. In subiecto.

Dira.

Antipater.

Occasio.

Honestum.

Explorator.

Nox.

Amor.

Cato Demosthenes.

Scipio.

Hic

Hic sapit: ast reliqui simulacra ut uana uagantur.

Pellicei Athenienses.

κατωνάκται.) Tyranni coegerunt Athenienses pellicibus uestiri, usq; ad genua demissis, quod minus pra pudore in urbem descenderent.

κατωφάγας.) Vorax, qui deorsum ueragens comedit. Est & auiculæ nomē, quæ semina effodit.

Mortui nihil dijs debent.

καρυσία.) Sophocles: Non perspicis, me nihil amplius debere diis, qui uitam pro derelicta habeam?

καυδῶ.) Caudo, infula uicina Crete, in qua maximi onagri nascuntur.

καύνειρος.) Caunius amor. De cupiditatibus successu carentibus. Nam Caunus & Byblis soror infelices fuerunt. Ouidius:

Byblis in exprolo est, ut ament cōcessa puella.

Causia Macedonia.

καυσία.) Causia, olim Macedonibus expeditum instrumentum fuit, & tegmen in niue, & galea in bello.

Gloriatio.

καυχῶ.) ἐφ' οἷς καυχῶ, οἱ ἄλλοι αἰσχυρόνται. Quibustu rebus gloriaris, earum rerum pudet ceteros.

Vulpes.

καφώρη.) Vulpeculæ calliditatē & rapacitatem odisse debes.

καχεξία.) Polybius: Perseus cum tempus & labor produceretur, animo, deficiebat, ut minus robusti pugiles. Nam cum in discrimen uentum, & de summa rerum decernendum esset, animum abijciebat.

καχρύων.) Saltabat, pedebat, instar aselli hordeo expleti.

Idem sit in Vtopia.

CAEDAS. Apud Lacones & Siculos, regia custodia: apud Persas, domicilium cineribus plenum: apud Aethiopes, malefici cathenis aureis uinciebantur. In Cæadam Lacones conijcere maleficos soliti fuerunt.

Concilium deorum.

καὶ ἐν θεῶν ἀγορῶ.) Etiam in concilio deorū. De insigniter maledicis prouerbum usurpatur. Deorum concilium, locus est Eleusine.

CAECILIUS Callantianus Siculo (est enim Siciliae urbs Callantis) rhetor, qui Romæ docuit sub Augusto Cæsare, usque ad Adrianum: seruili genere, ut quidam tradunt, ortus: Archagathus ante dictus, religione Iudæus. Multos scripsit libros: * Contra Phryges i. est autem collectio uocabulorum ordine alphabetico, & demonstratio elegantiae dictionis: Comparationem Demosthenis & Ciceronis: Quo differat Attica imitatio ab Asiana? De genere dicendi x

Plutarchus in Demosthene.

oratorum. Comparationem Demosthenis & Aeschinis. Quæ nam Demosthenis orationes germanæ sint, quæ adulterinæ? De iis quæ oratores historicæ, & præter historiã dixerint? & alia plurima. Quomodo uerò Iudæus est? Hæc ego miror, Iudæum literis Græcorum eruditum.

καμόφιλος.) Quasi Nouamicum dicas. Sic dicitur, qui non iisdem amicis semper utitur.

καίριμα.) Sagax in inuadendo, in tempore recedens, in pugna strenuus.

καρὸς.) Apud Deum tempus dicitur, numerus ex multitudine scelerum conflatus, & calamitates. Erit tempus eorū in æternum. & Tempus omnis hominis uenit coram me.

CAESAR Augustus, σεβαστὸς Græcè, cognomento Octavianus, de sua uita & rebus gestis libros scripsit 12.

Cæsar Tiberius, epigrammata scripsit, & artem dicendi.

Cæsares dicebantur Romanorum imperatores, à Iulio Cæsare, qui natus non est, nam matrem eius nono mense mortuam dissecuerunt, eumque protulerunt: & Cæsarem dixerunt, à cæsâ matris alio. Olim apud Romanos populus rerū potestus est, deinde pauci: denique in unius potestatem, Cæsare autem, ceciderunt omnia. Ac res publica sine seditionibus usque ad Marcum Antoninum cōstitit. Sed cum eius filius Commodus, ingenio parū sano & luxurioso, neque admodum bellicoso, sed timido, dolo cæsus à quibusdam est, crebri motus extiterunt.

CAESAREA metropolis, à Cæsare Tiberio Octauio F. quam ademit Archelaus, cum prius Mazaca diceretur, de quo suo nomine Cæsaream appellauit.

CAESARIUS, Gregorij Theologi frater, scripsit uaria, & contra Græcos.

καὶ πάντ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.) Idem cum in fluctuum uulnis simus: id est, in magnis constituti periculis.

καὶ σφάκελοι πλοῦσιν ἀπέλειαν.) Etiam sphaeræ celi dant immunitatem. Pisistratum tyrannum ferunt ab Atheniensibus agrorum decimas exegisse. & cum quodam tempore præteriens, senem quendam rupes & saxosa loca excolentem uideret, rogauit, quos inde fructus caperet? Dolores, inquit ille, & defatigationem. Cuius libertatem ille admiratus, decimæ immunitatem illi concessit. Atque ex eo Athenienses prouerbum hoc usurparunt.

καὶ τὸ ἔλκευ.) Etiam lupi illud. Aiunt
lupum, cum opilionē de grege uescen-
tem uidisset, dixisse: Istud ego si facerem,
quantus clamor tolleretur?

CEBES Thebanus philosophus, So-
cratis discipulus. Dialogi eius extāt tres:
Hebdome, id est Septima: Phrynichus:
Tabula, quæ est corū quæ apud inferos
fiunt narratio, & alia quædam.

CEBENA, & Cebren, urbs Troadis¹⁰
Cumanorum colonia.

κεδνός.) Ajax. Ego postquam donum
hoc ab Hectore, mortalium inimicissi-
mo, accepi, nihil à Græcis honoris & glo-
riæ sum consecutus.

CEDRI, arbores altæ & steriles, quib.
Dauid simulacrorū cultum comparat.

κεκλωσμένα.) Vni ησημένα κρατῶν ἢ περσδὸ
καλύπας Fila tenens expecta molestias.
ἀνεροκρεμλὸν.

κεκμηκός.) Hic Callimenes sapientiæ
amatricib. dedicauit Musis, Senio defes-
sus oculos & palmas. hoc est, ut cōijcio:
symbolis his significauit, se neq; oculis
neq; manibus, neq; legendo neq; scribē
do Musas posthac posse colere.

ἐθαδε καλλιμένης φιλομήδεσιν αἰθλοῦ μέσσης,
γῆραι κεκμηκός ὄμματα καὶ παλάμας.

κεκρηγμόν.) Porco statim de turre su-
spenso, periculū quod ab elephanto im-
minebat, effugerūt: quod is grunnitum
suis tetrū molestē ferēs rece debat.

κεκραμένον τρία καὶ δύο, ἀρίστη κρησις.) Vini
duę partes, & aque tres, mistio optima.

κεκραμένη σπονδή.) Mistra libatio soli Mer-
curio offerebatur, q̄ & uiuentib. & defū-
ctis præsit, & ab utrisq; honoretur.

κεκροπίς.) Cecropia, una ex X Athena-
rum tribubus.

CECROPS, genere Aegyptius Athe-
nis habitauit: unde Athenienses Cecro-
pidæ dicuntur, aut ij saltem qui è Cecro-
pia tribu sunt. Quidam hunc fuisse bifor-
mem tradunt, supernè uirū, infernè mu-
lierem, aut etiā serpentē: uel q̄ legib. in-
uentis, homines feros māsuefecerit: uel
quod pmiscuo cōcubitu sublato, cū nec
pater filiū, nec filius patrē suū nosset, cu-
rarit, ut palām inirēt matrimonia, unaq;
cōtenti essent. iure igitur biformis, qui⁵⁰
& patris & matris naturam inuenerit.

κεκυφόπις.) Et homines & iumenta in-
clinata, & pastui incumbentia, uoracissi-
ma & gulosissima habentur.

CELAENAE, locus in Atticæ & Boe-
otia confinio: urbs item Phrygiæ.

CELEZENE regio Armeniorum,

prope Melitenen, quæ Celzēne à nobis
appellatur.

κελδυσής.) Trierarchus nauī præest, &
iis quæ in ea sunt, delectus è claris in re-
publica uiris. Proreta remigib. imperat.
Celeustæ uerò (quasi iustores, uel horta-
tores dicas) & his ipsis, & epibatis. Estq;
usus eorum maximus. Nam & ut panes
sicut decet coquant, & (καὶ σωπελώσι τὸ μέ-
τρον ἐν τῷ δειπνῆν οἱ κωπηλάται) demensum
absoluant in cœnam remiges, his curæ
est. Curam habent & uini, carnis, olei, o-
mnium talium: quò hæc asseruantes in-
dies debitam portionem habeant eius
quod ad necessitatem datur.

κελητήζεν.) Vni equo insidere, etiā an-
te Homerū fuisse moris, ex hoc eius uer-
su cōstat: Veluti cum uir singulos equos
agitandi probè gnarus.

CELSINVS, Eudori F. Castabalen-
sis, philosophus, collectanea scripsit do-
gmatum omnium philosophiæ sectarū,
& alia quædam.

κελτοί.) Celti, seu Galli, gentis nomen,
qui Germani dicuntur, Rheni fluminis
accolæ. incursiones fecerunt in terrā Al-
banorum, quos Senones uocant, & bel-
lum Romanis intulerunt. Ac Gallorum
princeps quidam & corpore decore, &
animo fortissimo præditus, ante suum a-
gmen progressus, hostiū fortissimū pro-
uocat. Ibi Valerius quidā tribunus cōdi-
tionē accipit, ac diuino quodā fato uoti
fit cōpos. Nā cū è sua legione processis-
set armatus, coruus insidet dextro uiri
brachio, & in certamine in Gallū irruēs,
& unguibus faciem lancinando, & alis
oculos eius obtegendo, hostē Valerio
tradidit incustoditū, simul & uictoriā ui-
ro & cognomē ab euentu largitus. Inde
em̄ Coruinus dictus, ob testatā uirtutē,
cōtra instituta Romanorū consulatum
adolescens etiamnum est adeptus.

κελυφός.) Qui glandes edebant, puta-
mina cremabant.

κεμάς.) Si ut è pelago liberasti Damin,
regina, etiā à paupertate liberaueris: im-
molabit tibi aureis cornibus ceruum.
εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐρρύσαιο δάμιν ἀνασσα,
καὶ κ' ὠκύνης, θύσῃ χρυσόκερων κεμάδα.
κενεμβατέιν.) Res uanas suscipere.
κενεον.) Non utique. Absit à me ista a-
mentia.

κενής.) Venatores leoninis catulis in-
sidiuntur, cum leonæ absunt.

κενοδοξία, inanis quædā de sese opinio.

κενὸν ἀνθρώπων.) Soph. ad Oedipum:

κενεομπατέιν.) Res uanas suscipere.

κενεον.) Non utique. Absit à me ista a-
mentia.

κενής.) Venatores leoninis catulis in-
sidiuntur, cum leonæ absunt.

κενοδοξία, inanis quædā de sese opinio.

κενὸν ἀνθρώπων.) Soph. ad Oedipum:

Naualis bespu-
blica.

Celti.
Germani.

Senones.
Albani.

Valerius Cō-
uinus.

Sapiunt.

Viri ornā-
urbes.

Si huic terrae imperabis, sicut eam tenes: Cū uiris eā tenere pulchrius est, quā in anē. Nihil enim est neque turris neque nauis deserta, nisi uiri intus fuerint.

κενοσπουδία, inane studium: & κενόσπουδος, rebus uanis occupatus.

κενώσιμον τριατρείας, κὲ τὸ τρεπιδικόν.) Medicina est, uacuare & curare.

κενοφωνία.) Inanēs uoces: impiæ scilicet, & hæreticæ.

κενταυρικῶς.) Neq; Cētauri, Pelij incolæ, neq; Læstrygones, qui Leontinos cāpos tenuerunt, fuere tales.

κέντει τὸν πῶλον (ποπὶ τὰν) πει τὴν νόσαν.) Impelle equum ad metam: id est, prope- ra ad propositum.

κέντρων.) Centones dicunt etiam ora- tiones è diuersis collectas, & ad eūdem scopum tendentes: cuiusmodi sunt Ho- mero centra.

κέπφο.) Larus auis leuis, & fluctibus innatās, maris spuma uescens: quā pisca- tores primū eminus projiciūt, deinde proximē, deniq; in manu tenent, itaq; fa- cilē illā capiūt. Prouerbiū dicit in uiros incōsideratos. unde κέπφοδ, inescari, al- lici, decipi, in fraudem illici.

Ornamenta capillorum.

κέρας ἀγλαέ.) Plicatura quædam fuit capillorum, cornu instar. Olim Atheni- enses cicadas crinib. inferebant: & apud Homerum capilli auro & argento redi- miti leguntur.

κεραμείως πλάτ.) Figuli opes: id est, infirmæ & inconstantes.

CERAMICVS, loc⁹ Athenis, ubi bel- lo peremptos sepeliebant, & funebres orationes habebant, ut Meneclēs & Cal- listratus in scriptis de Atheniēnsibus tra- dūt: statuis passim erectis, quæ, quo qui- que loco occubissent, indicarent. Est & municipium Ceramicus. Ceramicos Atticę loc⁹ editus, ubi Atheniēses quot- annis facularum certamen agebant. Er- rat autē ibi alta turris, qua cōscensā mo- net spectare faces: quæ cum iaciantur, & ipse sese præcipitet. In Ceramicō etiam scorta prostabant.

κεραμική μάστιξ.) Flagellum fictile: dici- tur ostracismus, quod testulæ suffragio inuidiosi homines in exiliū agerentur.

CERAMIS, municipium tribus Aca- mantia: nomen habet siue ab arte figli- na, siue à Ceramo heroe, q̄ ibi colebat.

Explicatio somnij.

βαινῶν κεραμεις, δυσμενῶν βλάβεις φύ- γοις.) Calcans testas, hostium damna fu- gias ονειροκρίκον.

Cornu.

κέρας.) Cornu, in sacra Scriptura robur

significat: translātū à cornutis animali- bus, quæ se cornibus defendunt.

κέρας τῆ δικαίε.) Cornu iusti: id est, ho- minis pij animus illustris erit.

κερασβόλος.) Cornua iaciētes, seu cor- nupetas appellat indoctos & duros, & legibus non obtemperantes.

CERASVS, urbs Græca maritima, Si- nopensium colonia.

κεραυνός.) Fulmē, est ardor uehemens, magno impetū cadens in terram, nubi- bus inter sese attritis aut ruptis. Vel, uor- tex igniti aeris, uiolenter delatus. Cæte- rum fulmen non occidit, sed adurit (αἶψα αἰαρεῖ δὲ ὁ κεραυνός, ἀλλ' ἄπιφλέσσει. non cremat, uertendum.) Fulmina quædam sunt καταιβάται, à descendendo: quædam ψολόεντες, ardentia, quæ tactu perdunt: quædam δερήτες, candida, raptim erum- pentia. Aristophanes: Si Iupiter fulmine icit periuros: cur non combussit Simo- nem & Cleonymum & Theōrum, homi- nes insigni perfidia? Prouerbiū: κεραυ- νός ἢ ἀστραπή. Fulgur est fulmen.

CERBERVS, canis apud inferos fa- bulosus.

κέρα δὲ αἰσχρῆς ἀμεινον.) Lucrum pu- dore potius. Nisi iustum lucrum fecerit, & ab impiis rebus abstinerit, si non tan- genda tetigerit: quis est qui prohibere possit, quo minus istorum facinorum det pœnas?

κερδῶ φρεός.) Lucrosus, uel lucifer de- us, Mercurius dicitur. Vocāt eundem & nunciū, & furē. Quare illi marsupium at- tribuunt, & præsidem statuūt sermonis, & furti, & mercimoniorum.

CERCIDAS, unus fuit è Macedonū studiosis.

κέρα.) Lana leporis est tenera & de- licata, ut ea pro spōgia utantur, & lemas abstergant.

κέρχου (κέρχου) κέρχου ἐν λαχάρις.) Je- tiam cercuros uel corchorus inter holo- ra. Prouerbiū, de re uili.

CERCOPEVS duo fratres fuerunt in Lydia) in terra, omni dediti iniusticiæ: cognomentum hoc adepti ab atrocib. factis. nam alter eorum pessulus fiebat, alter incus. Quæ mater eorum Memno- nis cum uideret, monuit ut cauerent, ne in Melampygum inciderēt: hoc est, Her- culem, à nigris natibus ita dictum. Xena- goras eos in simios mutatos esse tradit, ob improbitatē: & Pithecusas insulas ab eis accepisse nomen. Hi Cercopes, ut alij dicunt, Ectheæ & Oceani filij, mutati sunt

sunt in lapides, quod Iouē fallere sint conati. Vnde prouerbiū *κερκωπίζειν*, Cercopes imitari. quod Chrylippus ab iis animantibus trāslatū dicit, quę cauda mulceant. Cercopes, callidi, dolosi, impostores, adulatores: qui, ut uulpecula canes uenaticos seducit: ita & hi simplicioribus lenocinio uerborū fucū faciūt. Aiūt Cercopes fuisse mēdaces impostores, & incredibilia facinōra ausos, seductores: quod multas terras peragrātes, homines fefellerint, oberrantes omnibus diebus.

CERCYON nomen latronis, iuxta Eleusinem degentis, qui prętereuntes colūctari secum cogebat.

κέρματι.) **Aera** minutissima. Sub Iustiano imperatore, cū argētarij staterem aureū 210. obolis, quos pholles uocant, cōmutarent: ipse priuati emolumētī studio tantum 180 iūssit dari, sexta stateris aurei parte subtrācta.

CERSOBLEPTES, filius Cotyis, quāuis natus minor, Thracię rex à patre creatus: Amadoc uerò Amadoci F. auxilio Philippo uenit in bello cōtra Cersobleptē.

κερκωμά.) Multi eum subsannabant, ut gulosum.

κέσκ.) **Cescus**, urbs Siciliae fuit, iuxtaque illam fluuius *άνης*, id est amens. Quare poetae, homines amentes per iocum, Cescum habere dicunt.

CESTVS, lorū cōpunctū & uarium, cui omnia delinimēta ad decipiendum parata inesse fabulantur. Labia roscida & melle mista illa Morū cōcinnitas, cestus est Veneris. Africanus scripsit Opus, qui Cesti dicuntur.

κεστρῶν.) Quidam cestras murānas uocant: alij, cestras aliud piscium genus esse dicunt.

CESTREVS, id est cephalus, capito: differt à cestra, seu cestrea.

κεστρεὺς νισθεία.) **Cestreus** ieiunat. De iis qui iusticiā colunt, sed ex eo iusticię studio nihilo plus cōsequuntur. Nā cestreus piscis est purus, & alios pisces nō deuorat, sed limo pascitur: quem dū subit, utiq; malè afficitur.

κεστρῶν.) **Cestrū**, peregrinū fuit inuentū bello Persico, huiusmodi: Telum fuit duorū palmorū, canalē proiecturę parē habēs. Huic lignū insertū fuit, lōgitudine spithamę: crassitudine, digiti diametro pręditū. In huius mediū adactę erāt pinnule tres lignę, admodū paruę. Hoc in mediū fundę duorū funiū inter se inæqualium obliquè immittebatur, ut fa-

cilē à funibus resolueretur. Deinde circūducendo, intentis his manebat. Cū uerò alteruter funis resoluebat, in iactu amēto excidēs, instar plumbatę ferebatur ē funda: & uiolento ictu incidens, obuios grauiter lēdebat. Liuius Decadis 5 lib. 2, machinam hęc sic describit: Maximè cestrosphendonis uulnerabantur: hoc, illo bello, nouum genus teli inuentū est. Bipalme spiculum hastili semicubitali infixū erat, crassitudine digiti: huic ad libramē pinnę tres, uelut sagittis solent, circumdabantur: funda media, duo funalia imparia habebat: cum maiori sinu libratum, funditor habena rotaret, excusum uelut glans emicabat.

κεθωνύμια κλέος ἢ αἰχμός.) **Ceuthonymi** fama, aut probrū. De iis qui malè audiunt: aut quorū nomen sit celandum.

κεθώνες.) **Ceuthenes**, subterranei dæmones.

κεφάλαιον.) **Magna** summa coacta est è minutis numulis. Caput & titulus differunt. Ac Mattheus habet titulos 68, capita 355. Marcus titulos 48, capita * 36. Lucas titulos 83, capita 348. Ioannes titulos 18, capita 232.

κεφαλήθρον.) **Cephalæ**, municipium Acamantię tribus.

CEPHALION, siue Cephalon, Gergethius orator & historicus sub Adriano fuit. Exulauit patria ob inimicitias principum, & in Sicilia degit. Scripsit uarias historias libris 9, quę Musę inscribuntur, Ionica dialecto: Declamationes rhetoricas, & alia quędam. (Vtrum Herodotus? An hic eum imitatus?)

κεφαλίσμος.) **Capitationē** (si dicere liceat) uocat Aristoteles, primorū numerorū usque ad denariū multiplicationes. Per horū enim exercitationem, etiam posteriorum & maiorum & iis similium multiplicationes transitiōne cognoscuntur. Nam cum bis 2 sint 4: inde cognoscitur, bis 20 esse 40: & uicies 20, 400. & ducēties 24, * & reliqua eodem modo.

CEPHALVS, Atheniensis orator & demagogus, primus exordia & perorationes composuit. Filiam habuit Oeam. Fuit ante anarchiam * annis 75.

κεχαρισμεία.) **Animosior** etiam factus est, cum donum deo (Apollini opinor) gratum fuisset.

κεχλωάων πόλις.) **Hiantiū** urbs. Sic Athenę dicebantur, quod ciues nugas agerent, opinionibus inflati.

κεχλωότες.) **Hiare** de fatuis dicitur.

x Hiant

Liuiana deo
scriptio Cee
strosphendon
na.

Euangelista
rum tituli
capita.

Exordia.
Peroratio
nes.

Hiantium
urbs.

Hiant etiam, qui auidè auscultant.

κειράδης.) Ciriadæ municipes Hippo-
thontia tribus.

CEDAR alter Ismaelis F. cuius poste-
ri in hunc usq; diè non procul à Babylo-
ne tabernacula habent.

Cedar, locus quidam obscurus.

κηδεσις.) ἔχρησε κρύπιδν ὄντα κηδεσην ἐμὸν:
Non est te calandum, cum sis affinis meus.

κηκέδις.) Cecidius, dithyrāborū poe-
ta uetustissimus, cuius meminit Cratin⁹
in Panoptis, & Aristoph. Vetusfa sanè, in
quit, & Dii polijs similia, & cicadarū ple-
na, & Cecidi & Buphonorum.

κηλῖς.) Sicut ea quæ ex Titanicis semi-
nibus nata sunt, uitæ hominum labem
impresserunt.

κημὸς.) κέντρα διωξικέλδωτα, Φιλορρώθωνά
τε κημὸν: Calcaria iter accelerantia, & a-
mantem nares camum.

CENSVS, examinatio multitudinis
Romanæ.

CENSOR, examinatio ciuile uitæ cō-
suetudinis, qui ad modestiam & ueteris
disciplinæ conseruationem singulorum
ciuium uitam conuertit.

κηώδης.) Semper odorato unguento
perfusa calua. Et pingues fragrantem ha-
litum spirant comæ.

CEPV S, urbs Bospori.

Inferna flu-
mina.

κηρες.) Fata, Parca, eo quòd uisionem
afferant, & ad inferna flumina deducā:
Pyriphlegethontem, id est, igni urentē:
Acherontem, in quem dolores conflu-
unt. Cocytum, ab eiulatu dictum. Fe-
runt & Alibanta fluuium ibi esse, qui ex-
iccet omnia, ut ne gutta quidem humo-
ris superfit.

Alibas.

κηρ etiam anima dicitur, qd
ignita sit. Natiuus enim calor, τὸ ἔμφυτον
θερμὸν, est anima.

Anima.

κηρξ εὐπλαστότερ.) Cera tractabilior.
De iis qui faciliè aliquid agunt. Asclepio-
dotus Chromaticæ & Diatonice, Musi-
cæ studebat. Vocē itaq; suā, & naturalia
eius instrumenta, cera molliora efficie-
bat, & suo arbitratu inflectebat: ut, si o-
pus esset, & omniū animantiū uoces, &
quosuis alios sonos imitaretur.

κηρυκες.) Ceryces, familia Athenis, di-
cta à Ceryce Mercurij filio.

κηρύκειον.) Tessera amicitia erat Barba-
ris, occurrete cū coronis & ramis oliuæ:
quib. significabant se adesse, ut nec face-
rent nec acciperent iniuriam.

κηρύκειον.) Caduceus, baculus habens
utrinq; duos serpentes implexos, & in-
ter sese aduersos, quem præcones seu ca-

duceatores secum ferebant: nec eos uio-
lari fas erat, quocunq; uenissent. Rectus
autem baculus, signum erat rectæ ratio-
nis: serpentes ex utraque parte, aduersos
exercitus significabant, quos ambos re-
cta ratio peruaderet.

κηρύλ.) Mas Halcyon in
coitu moritur. Mares aut senescentes, in-
alis femellæ gestant. Plato comicus: τῶ
σποργίλῃ κερύειον ἔχθιστον τέγος: Sporgili tō
strina domus inimicissima.

CETVS, marina bellua multiformis.
Est em̄ leo, libella piscis, pardalis, physa-
los, prestis, quæ malle dicitur, in expugna-
bilis, & aries aspectu tetrum animal.

CETTAE, municipiū Leontie trib⁹.
κηφῆν.) Bellifarius cū risu equū esse ne-
gavit, *fucos quidem ab aliis magno la-
bore perdi: alios uerò melle sine ulla z-
rumna uesci. Id uerò dicebat, cū prædā
asseruaret, ut p dignitate distribuere-
tur.

κηφῶν.) Fucus, homo iners & ignauus
dicitur.

CEPHISODEMVS, Atheniensis ora-
tor loquax, callidus cauidicus, Periclis
aduersarius (σκυθῶν ἐρημία.) Scytharū so-
litude, id est, feritas, interitus. nam Scy-
thæ curribus uehuntur.

CEPHISODOTO Alopeconesū ob-
sidenti abrogatū est imperiū, iudicioq;
cōuictō multa qnq; talentū irrogata.

CEPHISODORVS, Atheniensis tra-
gicus, antiquæ tragædiæ poeta: cuius fa-
bulæ sunt, Antilais, Amazones, Tropho-
nius, Sus. Alius Cephisodorus derisus
est, ut asinino prædit⁹ ingenio: alius præ-
fectus, qui cum Gryllo Xenophontis fi-
lio ad Mantineam occubuit.

CEPHISOPHON. Aristophanes: Eu-
ge ô Palamedes, ô sapiēs ingeniū: Istānc
ipse inuenisti, an Cephisophon? Ego so-
lus: Cephisophō uerò acetabula.

κηβδηλία.) Aristophanes in Auibus:
Multū sustulisti è uira adulterini: τὸ ἀφείλες
ἔβισ κηβδηλίαν.

κιγγῆλος.) Cigēlus, auicula marina est,
caudā agitans: ita infirma, ut nidum sibi
construere nequeat, sed in nidis alienis
pariat. Hinc Cigelus pro paupere dicitur.

κίγκυκαλος, ἢ κίγκυκλος.) Cinclus auicula te-
nui & macilenta. Prouerbiū: Pauperior
leberide & cinclo.

CITHAERON, mōns Bœotia.
CECILIVS Argius epopæus. Ha-
licutica, id est piscatoria scripsit: ut &
Numenius Heracleota, Pancrates At-
cas, Possidonius Corinthius, Oppianus
Cilia.

Cilix. Seleucus autem Tarsensis, Leonides, Byzantius, Agathocles, Atracius, soluta scripserunt oratione.

κίκινυ (C.) Aristophanes: Equidē existi- mo senectutē meam esse prāstantiorem cincinnis, & (αἴμα, gestu affectato) habi- tu, & latis podicibus.

CICIS, frater Alcæi.

κίλικι (C.) Cilicius interit. Ci- licū latrocinia & crudelitas atq; impro- bitas uituperantur. Cilicissimum Theo- pompus historicus uocat, eadem per e- brietatem factam.

CILICON, cognomētū Achæi Mero- pis filij, à nutrice Cilissa, q̄ patriā (Samū) Miletū Prienensib. p̄didit, & * regem, cū dux exercitus esset. Fuit autē diues: unde prouerbiū, Bona Ciliconis habet. Ro- gatus autē sæpe, quid acturus esset? respō- debat: πάντ' ἀγαθὰ, Bona omnia. unde p- uerbiū: Omnia bona, ut aiebat Cili- con. Sed tandem cum ad Theagenem quendam, carnes empturus, ingressus ef- set: isq; iussisset monstrare, unde refecari uellet: extentam ab eo manum amputa- uit. Ista, inquit, manu non prodes urbem aliam. Pherecrates:

ἀείπθ' ἡμῖν ἐγκικλικίῳ θεοί.

Subinde dī Cilicum nos more tractant.

CIMON Miltiadis F. dux fuit aduer- sus Barbaros* à Themistocle adductos: & in Cyprū ac Pāphylīā profectus, bellū gessit: & ad Eurymedontem fluuiū, clas- se & pedestri exercitu uicit eadem die. Hic etiam limites constituit Barbaris, ne extra Cyaneas & Chelidonias & Phae- lidē (urbs hæc Pamphylīe est) Medica na- uis bellico ritu nauigaret: neq; intra tan- tum spaciū, quantū equus una die curre- re posset, rex Persarum ad mare descēde- ret, & ut Græci Asiā liberi essent. Obiit Cittij, in Cypro.

Cimon Atheniensis, cum Elpinicem sororem stuprasset, malè audiit apud ci- ues suos: eaq; de causa ostracismo pul- sus est. Scripsit librum de equis digno- scendis admirabilem.

κινδύσειν.) Dubitant, sit ne adeundū discrimen, cum pugnae principium sit pe- nes hostes? non æquum existimantes, ut Respublica, uiri nobilis uita in discrimē adducta, periclitetur.

κίναδα.) Cleopatraz cingulus Chelidō, id est hirundo uocabatur.

CINEAS, unus fuit ex iis qui Thessa- liam Philippo tradiderunt.

CINESIAS dithyrambopœus, ob im-

pietatem & facinora malè audiebat.

κίνησις.) Motus secundū locū, in homi- nib. causa est MENS, in brutis animalib. SENSVS. Est & aliud quod loco moue- at, appetitus scilicet: isq; multiplex, & in ratione prēditis, & in brutis facultatibus situs. Aliter de motu. Non est, inquit, gle- bę naturale, moueri deorsum: neq; igni, fursū ferri. neq; enim principiū talis mo- tionis in sese habent, sed extrinsecus ab alio mouētur. Vnumquodlibet enim e- lementū in suo toto acquiescit. Tota ue- rō ipsa uel stare uolunt, uel in orbē mo- ueri. Quapropter motio in orbē, statio quædam est. Ac gleba hæc si suapte na- tura moueatur, in suo toto manebit im- mobilis, & hic ignis in sua sphaera. Cum uerò cōtra naturā gleba mouet, tū mo- ueri dicitur, & locū loco cōmutare. * A-

qua itē hæc, & hic aer, ad sua tota cōten- dunt, & conuenienti sibi circulari motū agitātur, incorruptā recuperare stationē cupientes. Nā ab externa quapiā ui, na- tura sua relicta, ea uia mouentur, quę est cōtra naturā. Itaq; sic mouentur, ut quę sint in loco alieno, & suo toto contra na- turā priuata. Non igitur naturalis est mo- tio (contra) secundum naturam. Eodem enim modo etiam tota mouerētur. Pro-

inde tales partiū motiones nō sunt secū- dū naturā, sed uia ad id quod est secun- dū naturā, & aliter moueri secundū na- turā possunt. Sic etiā sanitatē naturæ cō- sentaneā dicimus: egrotationem uerò quasi contrariā. nam illa quidē ad natu- ram reducit: hæc contra naturā. Id enim quod primū mouet, siquidem corpus sit, ipsum etiam mouetur. Mouet enim baculus ianuam, manus baculum: quę ipsa nō manet immobilis, sed mouetur. Si uerò primū mouēs sit incorporeum: nihil necesse est ipsum quoq; moueri, dū aliud mouet. Siquidem Deus etiam, qui uniuersum mouet, est immobilis, stabili prēditus & essentia & facultate & actio- ne. Atq; aliter etiam nihil eorum quę ap- petuntur, quāuis moueat, mouetur. Si- cut neq; pulchritudo, cum sæpè moueat amatorē, mouetur: neq; imago, cū mo- ueat intuentem, & id genus alia. Plato cū per se moueri dicit animū (ψυχὴ αὐτῆ κίνη- ται) nō motionē localem intelligit. * Ani- ma enim sæpè mutatur ex eo qđ faculta- te est, ad id quod est actu: sicut ex ignora- tione certæ rei, ad eiusdē scientiā. Quod autē mutatur, etiā mouetur. Est autē talis motio & mutatio, generatio quædā, sed

non

Motus localis
causa.
Mens.
Sensus.
Appetitus.

Elementorū
partes motū
totius sequuntur.
Statio.
Motus circū-
cularis.

Sanitas.
Aegrotatio.

Corpus mou-
ens.

Mouens inā
corporeum.

Deus.

Appetitus ob-
iecta immo-
bilia.

Animus quōs
modo moueā-
tur?

Motio.
Mutatio.
Generatio.

Actio. non simpliciter essentiae generatio. Dif-
fert autem motio ab actione. Nam mo-
tio est imperfecta actio: actio uero est (ἀ-
θρόα) consummata. Quamobrē diuinā
res sunt actiones sine facultate. Quæri-
tur porrò, duæ ne sint motiones in eo q̄
mouet & mouetur, an una? & utrius sit
motio? mouentis ne, an eius qui mouea-
tur? Respondent, eius qui moueatur. Eū
enim esse qui ab imperfecto ad perfectū

**Motio eius est
qui mouetur.**

Magister. Vnus enim motus est in utroq; incipiēs
Discipulus. in magistro, in discipulo desinens. Itaq;
anima etiam mouetur. Mutatur enim ab
imperfecto ad perfectum: & non habet
actionem consummatam prorsus, neq;
absq; facultate. Præsertim, cum in quib.

Prius.

Posterius.

Tempus.

Motio.

Locus.

**Motiones ani-
mi alia quam
corporis.**

progre-
diatur, non eum qui moueat: uti
se res habet in discipulo & præceptore.
Vnus enim motus est in utroq; incipiēs
in magistro, in discipulo desinens. Itaq;
anima etiam mouetur. Mutatur enim ab
imperfecto ad perfectum: & non habet
actionem consummatam prorsus, neq;
absq; facultate. Præsertim, cum in quib.
est prius & posterius, in iis etiam sit tem-
pus: in quibus tempus, in iis etiam mo-
tio. Hæc etenim inter se conuertuntur.
Quamobrem in quibus motio est, in iis
etiam est tempus. Est autem in anima
prius & posterius: est igitur & motio. Es-
se autem in animo prius & posterius, ex
eo constat, quòd is à propositione tran-
sit ad conclusionem: nec omnia simul
cognoscit, sed aliud ante aliud: neq; om-
nia simul quæ nouit profert: sed aliud
prius, aliud posterius: & in uniuersum,
transit à uirtute ad uitium, & ab ignora-
tione ad scientiam. Rectè igitur ei attri-
buit Plato motum per sese. Sed nec Ari-
stoteles, cum eam per se mobilem dicit,
hanc ei motionem inesse negat, sed natu-
rales & nobis unā (congenitas. *συγγενωσ-
μένων. συγγενωμένων*) cognitatas motiones.
Etenim neq; augetur, neq; minuitur, ne-
que qualitate, neque quantitate moue-
tur: sed aliis quibusdam motionibus in-
telligentibus, & maximè uitalibus. Mo-
uetur porrò animus secundum alterati-
onem, ut cum à dispositione in habitū
mutatur, ex inscitia ad scientiam. Aristo-
teles autem eam moueri negat, corpo-
rearum motionum respectu. Nam si mo-
ueretur animus (animus non per acci-
dens locus) nō per accidens, locus etiā
ei esset. Omnes enim motiones sunt in

Locus.

Corpus.

loco, corporeæ scilicet. Quicquid enim
in loco est, corpus est.
κίνησον τὸν ὀνόγυρον.) Moueto onogyrū:
id est, flagellum. est enim onogyrus, iun-
cei generis stirps.

κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς.) Mouebo funem
sacræ ancoræ, uel tesseram sacræ. (Ad
incitas redigam, uel decurrā.) De iis qui

ad extremam opem confugiunt: meta-
phora uel à nautis, uel ab aleatorib. sum-
pta, quòd ut illi sacram ancoram, sic hi
calculum sacrum habent.

κινεῖρα.) Mocifā cisternā Anastasius
Dicorus imperator condidit.

CINYRAS, Thiantis Cypri regis fil-
ius ditissimus: quē, aiunt, ut Muscū, cer-
tantem cum Apolline periisse.

CIO S, unde Cianus, emporiū quod-
dam urbis Mysiæ, à Cio, ductore colo-
niæ Milesiorum.

CIRRAHA, urbs xxx stadiis distans
Delphis. Unde Cirrhæus campus, apud
Aeschinem.

κίρκη.) Circe, uel à miscendis uenenis,
uel à radio textorio.

*κίρκης κέρον, οὗ θέλεισ παύτως λάβοις,
χειρὸς πεπιδεῖς κίρκη ἄρχεσι βλάση.*

Accipitribus prehensis quod uis omnino con-
sequeris.

Manu elapsus accipiter, malū significat magi-
stratibus *ὄνειρον κηκιά.*

ὁ κίρκος οἶν.) Rubrum uinū, quia exie-
cat, facilius concoquit.

CIS, pater Saulis, primi regis He-
bræorum.

CISSENE (Cisthene) mons Thraciæ.
Cisthenes sacer mons.

κισσῶ.) Dauid: Ecce in iniquitatibus
sum conceptus, & in peccatis me con-
cepit mater mea.

κισσοφόρος.) Cistofera. Putā cistæ sacre
esse Baccho, & Cereri atq; Mineræ.

CITIVM, urbs Cypri, patria Zenōis.

CIVS, una ex Cycladibus insulis, At-
ticæ uicina. Eam insulam urbem uoca-
uit Lysias: sed & alij sepè oratores insu-
las urbes nominant.

κλάειν λέγειν τινί, ἢ τι κλάειν εἶν.) Plora-
re iubere, uel sinere: pro, contemnere,
nihili facere.

CLAROTAE, inquilini: ut Mariād-
ni, Heracleæ: Helotes, Lacedamone in
Thessalia, Penestæ: Callicyrii Syracusis.

CLAVDIANVS Alexandrinus, poe-
ta heroicis iunior, fuit temporibus An-
tocij & Honorij Imperatorum.

CLAVDIVS, ex homine priuato im-
perator, ingenio non malo fuit: sed & in
disciplinis ita exercitato, ut quædam cō-
scripserit: corpore uerò morbido, & ca-
pite & manibus tremulis. eaque de cau-
sa uoce etiam hæsitabat, neque omnia
quæ in senatū afferret, ipse recitabat: sed
quæstori dabat, ut is publicè pronuncia-
ret. Quæ autem ipse legebat, sedens ferè
recen.

Tyrannicum
ingeniū phi-
losofiam ca-
uere iubetur.

Euopius

Seuitia
Superbia

Chionis

Leonides
Antithens

Agrophibeo
gmata

Literæ ad
Solonem

x 3 κλεω

recensebat. Primus etiam Romanorum
fella tecta usus est: neq; tamen tam pro-
pter uitia corporis, quam propter liber-
torum & mulierum consuetudinē male
(audiebat, *ἐναντιώτερο*) habebat. Apertissi-
mē enim à mulierib; regebatur, ut à pue-
ro seuerē & in timore educatus: propte-
reaq; maiorem uera simplicitatem præ-
se ferebat: id qđ & ipse fatebatur. Quia
enim lōgo tempore cum nutrice & ma-
tre uixerat, in cœtu mulierum uersatus:
nihil ingentium & liberale habebat. In-
sidiabantur autem ei tum in conuiujs,
tum in Venereis congressibus. Vtriusq;
enim rei erat insatiabilis: coque tempo-
re facilē poterat expugnari. Ad hæc etiā
formidolosus erat: ac metu attonitus,
nullam officij rationem habebat. nā &
illum perterrefaciendo, & alijs metum
incutiendo, quæstum faciebant. Quam-
uis autem talis esset: non pauca tamen
rectē fecit, cum his affectibus liber erat.
Legem tulit, ne senatori ultra septimum
ab urbe lapidē iniussu Imperatoris abe-
feliciteret. Et, cum quidam seruos ægro-
tes profus negligenter, atq; ædibus ex-
pellerent etiam: quicumque ex ijs incol-
lumes euasissent, eos liberos esse iussit.
Vetuit etiam, ne quis in curru sedēs, per
urbem inueheretur. Cum sub eo Iudæi
seditionem contra Christianos mouis-
sent, Claudium Felicem eis præfecit e-
osq; punire iussit. Qui cum in templo
conuenissent: uox ex adytis audita est,
dicens: MIGREMVS HINC. idq; factū
est (ῥεῖτον triennio antequam) tertium, ex
quo internecione deleti sunt,

CLEANTHES * Cassius dictus, Pha-
niæ F. Assius, discipulus Cratetis, deinde
Zenonis, cui etiam successit: magister
Chryssippi Solensis philosophi, & Anti-
goni regis. Cum pugil superiori tempo-
re fuisset: Athenas profectus, amore phi-
losofiæ captus est: adeo tolerans labo-
rum, ut alter Hercules diceretur. Nam
cum deesset unde uictitaret: noctu mer-
cede aquam hauriebat: interdum discipli-
nis & libris uacabat. unde Phreantles,
haustor puteorum, cognominatus est.
Plurima scripsit.

CLEARCHVS Solēsis, uaria scripsit.

Clearchus Ponticus, Athenas uenit
audiendi Platonis & doctrinæ philoso-
phicæ cupiditate. Sed eius consuetudi-
ne non diu usus (erat enim diis inimic⁹)
in somnis uidit mulierem sibi dicentem:
Excede Acadēmia, & fugē philosophiā:

neq; enim ea frui tibi fas est, quæ te infe-
stissimo uultu intuetur. Quibus auditis,
redit in (patriā) expeditionē: & oppres-
sus inuidia, patria relicta, conscensaq; nā-
ue, dum exul oberrat, peruenit ad Mirhri-
datem, castrisq; apud eum positus lauda-
tur. Non multo post grauis inter Hera-
cleotas existit seditio. Deinde in gratiā
& concordiam redire cupientes, pacifi-
catorem deligunt Clearchum. Is in redi-
tu, in diuersorio quodam rursus in som-
nis Euopium Heracleotarum tyrannū,
sibi dicentem audit: Oportet te tyrannū,
esse patriæ. Sed & hic philosophiam eū
cauere iubeat, renouata somnij Athe-
niensis memoria. Rerum potitus, crude-
lissimus fuit, & insuperabili superbia in-
census, humana conditione contempra
adorari se, & diuinos haberi sibi hono-
res postulat: & uestes diis familiares
induit, eorumq; statuis decoras: & filiū
suum Ceraunon, id est fulmen appella-
uit. Interfecit autem eum primū uindi-
cta: deinde Chionis manus, familiaris
Platonis, & eius ad tempus auditoris: qđ
odio tyranni, in illius ædibus hausto, pa-
triam liberauit. Tam præclari facinoris
socij fuerunt Leonides & Antitheus, ipsi
quoq; philosophi. Iustas autem scelerū
pœnas eum dedisse, dictum est.

CLEOBVLINĒ, Lindia, Cleobuli sa-
pientis filia: scripsit uersus, & griphos: &
ænigma celebre de anno, cuius initium
est: VNUS est pater, filij 12, quorum singu-
lis liberi sunt 30.

CLEOBVLVS Euagora filius, Lin-
dius, unus de septem sapientibus, uirib;
& forma æqualibus suis antecellens, Ae-
gyptiorum philosophia fuit institutus.
Filiam habuit Cleobulinen, hexametro
rum ænigmatum poetriam. Scripsit can-
tica & griphos uersibus circiter * 3000.
E' celebratis eius dictis sunt hæc: Inscitia
& rudiras maior ex parte est inter mor-
tales: ἀμαρτία τὸ πλεον μέγ ἐν βροτοῖσι. Di-
cebat, amico benefaciendum esse, quò
magis amicus fieret: ex inimico amicum
esse faciendum. In rebus secundis, ne sis
superbus: in aduersis, ne abiectus. For-
tunæ uicissitudines fortiter ferre scito.

Obiit senex, anno ætatis 70. Modum o-
mnium rerum esse optimum dixit. Ad
Solonem hoc modo scripsit: Multi qui-
dem tibi sunt amici, & ubique domici-
lium. ego tamen affirmo, Soloni Lindū
fore optatissimam. nam & libera est insu-
la, & in remoto mari sita.

κλεώκριτος.) Cleocritus. Prouerbio dicitur de cinadis, hic enim à comicis perstringitur, ut effoeminatus, & cinadus, & peregrinus, & ignobilis, & Cybeles filius (Rheg sacris enim molles intersunt) & uultu gallinaceo.

CLEOMENES, Ptolemæo Philopatori structis insidiis malè periit, Vir fuit & in congressibus dexter, & in rebus gerendis solers: denique ingenio principali & regio.

CLEOMEDES Astypalæus pugil, Cicio Epidaurio in certamine occiso, & uictoriæ ereptæ dolore, mētis errore affectus, Astypalæa rediit: & Iudi literarij colūna euerfa, 60 pueros collapso ædificio interfecit. Cū aut à ciuib. saxis obrueretur, in tēplū cōfugit: & cistā ingressus, attractoq; operculo, negociū facessit ciuibus. Qui cum tandem ligna dissecuissent, neminem repererunt (*ύστατ* *ήρώων κλεομήδης άστυπαλαιεύς*). Vltimus heroum Cleomedes Astypalæus.

Persica. CLEOXENVS & Demeoclitus scripserūt de Persis: quorū historiā Polybius Mepalopolita, ut ipse refert, exornauit.

CLEOPHON Atheniensis tragicus: cuius fabulæ sunt, Actæon, Amphiarus, Achilles, Bacchæ, Dexamenus, Erigone, Thyestes, Leucippus, Persis, Telephus.

CLEON, Cleæneti filius, cum obsidio Pyli, quæ & Sphaacteria, duceretur, missus est, homo furiosus, coriarij filius. Aduersatus est Nicia, Nicerati filio. Multis facinorib. editis tandem in Thraciam missus imperator, multas cepit urbes. & Amphipolin profectus, cum Lacedæmoniis, quorum dux erat Brasidas, bellum gessit: ubi pugnans, à Myrcinio ce-
trato ictus occubuit.

CLEONAE, loci nomen iuxta Nemeam, ubi uersabatur leo, quem sustulit Hercules.

κλεωνύμης δειλόπερος.) Cleonymo timidiior. Aristophanes: Cleonymū rhipsi-
pidem (qui clypeum abiecit) istæ heri cōspicatz, ceruæ ppter ea factæ sunt. Recentia delicta maius habet dedecus.

κλέπιης, πότερὸ τὸ καλύπτειν.) Furtū olim in fame nō erat, nisi quis deprehensus esset. *κλέπιης μὲν ἔχει μάλλον, δὲ τυχῆς δὲ ἴσως.*

Non magis quidem fur, sed fortunatior fortasse. Immutauit uersum Euripidis de Alcestide: Te quidem mox habitura est uxor non illa quidē modestior. sed fortasse fortunatior.

κλεῖδας κρατῆν.) *αὐτῶν δὲ γὰρ κλεῖδας*.) Claues tenere, compositionem significat motum. Somnij explicatio.

CLINIA, pater Alcibiadis.

CLISTHENES & Strato subinde ra-
debantur, quò iuniores uiderentur. Atti-
stophanes:

Ὁ (φερούμενον κῆκλον) insolentῆ ἀνὴρ ῥῆσι.
Talem ὁ simie barbaram cum habeas,
Eunuchus nobis ades, arte factus?
Hic uerò quis est? non ne Strato?

* Sophocles; Quo pacto urbs bene-
morata fiat? Vbi dea femina panopliam
gestat, Clisthenes radiū? Clisthenes ut ef-
foeminatus perstringebatur.

κλεισσοφ.) Græci Clisophos celebrat,
& Therionas, & Struthias, & Charepho-
tas, homines ad fastidium usq; uoraces
& gulosos.

CLITAGORA, poetria Laconica.

CLITE, nomen Amazonis.

CLITOMACHVS Thebanus, in Isth-
mo luctatores & pugiles & quinquerci-
ones eadem die uicit, & in Pythiis quin-
querciones & Olympic, alter post Tha-
sium ob quinquerciū & luctā proclama-
tus est. Luctatus etiā est cū Eleo Capro,
& quinquerciō decerrauit eodē die. Victo-
re aut Capro, dicebat Clitomachus, qu-
quū fuisse uocari se ad Pæcratium, prius-
quam in lucta uulnera accepisset. Aduo-
cato itaq; Pæcratio superatus à Capro
nihilominus indefesso robore corporis,
aduersus pugiles usus est: & solū uno die
luctæ & quinquercij coronam accepit:
in pæcratio, Clitomacho, quē diximus:
in lucta, Pæcratio superato, uiro qui mul-
tas coronas acceperat. Itaq; nō sine ma-
gnis laboribus & ingenti ærumna uicto-
ria illi contigerunt.

CLITVS, siue Hieronymus dithy-
ramboræus, Xenophanti F. ridebatur
ob comam, & pueros deperibat. Fuit
autem hirsuto corpore, ut equina Cen-
taurorum pars.

κλήμα κρατήσας ἐγκαλεῖται πρὸς σόβρα.
Palmite prehensio criminationes expe-
cta. Explicatio somnij.

CLEMENS historicus scripsit Roma-
norum (reges) imperatores, & dictatu-
ras: & ad Hieronymum, de figuris Iho-
cratis, & alia.

κληρονομία.) Hereditatis capax est Ec-
clesia in genere: in specie uerò, anima ex
pietate uiuens.

κλήρ.) Clerus, cœtus diaconorū &
presbyterorum. Iacob, 12 filiorum pater,
nume-

numerationē à Beniamine auspicatus, cum Leuim decimum reperisset: hunc Deo consecrauit, decimis & filiorum & omnium facultatum suarū ex uoto oblati, cum omnia mala effugisset. Itaque Leui sacerdotali ueste induto, uictimas Deo Bethel obtulit. Ex eo qui uictimis ex lege immolandis, & ministerio sacro obeundo sunt occupati, Leuitæ dicuntur. Clerici autē, qui sacra ex diuina gratia administrant: eo quòd scriptū est, Nō fore Leuitis sortem inter filios Israelis: Dominū enim esse partem illorū, & sortem. Dauid autem sortes appellat rerū mutationes, diuitias & paupertatem, set uirum & dominatū, pacem & bellum. In manibus, inquit, tuis sunt sortes meæ.

κλήρ (Ἑρμῆς.) Sors Mercurij. Vetere consuetudine, sortientes, in hydriam folium oliuæ conijciebant, quod Mercurium uocabant, & in eius Dei honorem primū eximebant. Altera sors eius erat, qui Mercuriū sequebatur. Euripides in Acolo, consuetudinis huius meminit.

κληρωτήρια.) Aristophanes: Sortitiones quò conferes? In foro deponam, sortitricem iuxta Harmodium cōstituta. Sortes omniū iaciam, donec is cui sors obuenerit, lætus abeat, sciens in qua litera sit cœnandū. Proclamabit præco: Quibus B euenerit, se quantur, in porticu regia cœnaturi. Quibus Th, in ea quæ est illi proxima Capitecenforū. Quibus K, in porticu farinaria ut se inflectant, imò (errauit) ut ibi cœnent. Quorū uerò litera prolata nō fuerit, in qua cœnent: hos ceteri expellūt omnes. Sed apud nos nō ita fit. Omnibus enim abūdè omnia suppedirabimus, ut unusquisq; ebrius, cum ipsa corona, face accepta, abeat.

κληρέων.) Sophocles: Reuerere matrē, multos annos sortitā: id est, grandæuam.

κληρέων.) Coloni dicebātur, quos Athenienses in urbes à se captas, desertas, aut parū populosas mittebāt, certa portione possessionum singulis assignata.

κλήροι.) Dormire in medio duarū sortium, est, utriusq; testamēti lectiōni perpetuò incumbere.

κλητήρες.) Testes adhibebantur, si quis alicui iudicium denunciabat, qui *κλητήρες* dicebātur. Qui autem ad testimoniū dicendum uocati, non præstò erāt in iudicio: mille drachmis multabantur.

κλιμακίαν.) Climax, scala, est tormenti genus, quo corpora distorquētur. Aristophanes: Quouis modo eū torque, scā

lis alligatum, suspensum, flagris cæsum, cute direpta, distentum, aceto in nares infuso, lateribus impositis, cæteris adhibitis omnibus. Vnum excipio, ne porro eum percutias, ne' ue alio recenti.

κλισία.) *λέξομαι ἐν मुखάτω, κλισία δὲ μοί ἐστιν ἐπίμη.*

Cubabo in extremo angulo, lectulus mihi est paratus.

κλίσις (ἢ δὸρδ.) Inclinatio in hastam: id est, ad dextram. Inclinatio (ἔφ' ἐνά) in unum, uel in clypeum: id est, ad læuam.

CLITORIVM, urbs Arcadiæ. *κλωπαί.*) Re nō satis explorata, sed primo aspectu decepti, suis nunciarūt, plures esse quàm reuera erant.

CLOTHO. Tres Parcæ sunt: Clotho, Lachesis, Atropos.

Inter mortales non potuit, quamuis cupiens, Inuenire Clotho huic alium interfectorem.

κλωπιδῶν.) Aristophanes: Manus quidem sunt apud Aetolos (hi enim latrones sunt) (Pes, νῆς, πῆς) Mens uerò apud Clopidas hoc est, & latrones & fures sūt. *τῶ μὲν χεῖρ' ἐν αἰτῶλοις, ὁ νῆς δ' ἐν κλωπιδῶν.*

κλωπιδῶν μὲν τῶ βάλει, σίξ δὲ φίλξ.) Fures arcu ferito, tuere amicos.

κλύει.) Quisquis audit, magis gaudet, & tuis insultat doloribus.

CLYMENVS, dicitur Orcus, siue quomnes ad se uocet, siue quòd ab omnibus audiat. Epigrāma de Orpheo: Qui etiam immitis atrox Clymeni ingeniū, *Et implacabile animū demulsi lyra. Et rursus prætā Clymeni peruolitat, (sus. Et roscidos aureæ flores Profex pine.*

CLYTEMNAESTRA, uxor Agamemnonis.

κνώπιω.) Ad Xenocratem philosophū cum discendi causa quidam uenisset, & geometriæ & astronomiæ ignarus: Hoc, inquit, uellus apud me non carminatur. *ἔτ' ἔμει πόνος ἐκ κνώπιου.*

κνώφεις.) Aristophanes: Si fullones ijs qui egent, lænas præbuerint, cum Sol à nobis recesserit, nemini nostrū lateris dolor incommodabit.

κνηστῶν τὰς ἀγῶνας.) Prurire alicui aures: id est, audiendi esse cupidum. (sus.

κνώσος.) Cnosus urbs Cretæ, unde Cnosus.

κνώσος.) Lucullus Romanus, Mithridatis regno euerso, cū ad Troadem appulisset, & iuxta Veneris ædē statua haberet, huiusmodi audiit oraculum: *τί κνώσος μελέτη μελέων, νεβροὶ δὲ τοὶ ἐγγύς.*

Quid dormis magnamine leo? hinculi sunt prope te. Itaq; surrexit: & cum

uictus, Pius, Felix, Lucius, Aelius, Aurelius. abiectoq; Romanorum habitu, leonina pelle se inuolueret, & clauam gestaret: itaq; & cum bestijs & cū hominibus duello publicè cōgrederetur, reuera ita sagaciter iaculans, ut omnibus admirationi esset. Cum autem ad nefandas cædes animum appulisset: omnes sine clementia miseros & mutilatos uiros, in theatrum coactos, serpentinis quibusdā (laruis, aut textis) spectris ad genua alligatis, tanquam gigantes, claua confecit. Cum uerò in gladiatorum tabernis pernoctasset, atq; inde ad spectacula procederet, obuiā eunte sēnату: ab omnibus malè audiebat, adeò ut Martia etiā, quā inter concubinas maximi faciebat, eum uituperaret, & ad illis factis dehortaretur. Multi alij quoq; supplices rogabant, ne quid imperio admitteret indignum. *κέρπος.*) Precib. mista erat iactantia Barbarica, & significatio prosperæ fortunæ. *κροτοφακελορήμονα.*) Vox composita à iactantia & fascibus uerborum. *κομψόν.*) Aristophanes in Nubibus: Primum comis esto in cōgressib. Et, Res ita bella est, & tuis perquam digna morib. *κωνιάς εσθρανον μὲν ἔχων, δίψη δ' ἀπολωλώς.*) Prouerbiū: Connas tibicen, coronam quidem gerens, sed siti enectus. Hic subinde coronatus in cōpotationes se ingerebat. Vel: Olympionices fuit pauper, nihil habens præter oleastri corollam. Vel: tibicen optimus, sed pauper fuit, & sæpe coronatus. de quo Cratinus: *Ede, & tuo uentri da beneficium, ut tibi & Fames sit inimica, & Connas amans coronarum te amet.* Ait autem, ei toties uictori nunquam honorem esse habitum. *κονδυλίστας.*) Hercules puerū, qui aquā ad lauādas manus ingratam obtulisset, alapa data occidit. *κόνδυλον.*) Aristophanes: Si puer uinū petierit, alapam ei dato. Dictum hoc eò pertinet, ut assuefiant pueri, ne quid superuacaneū perant. Camerarius liberis suis dicere solit⁹ est: DISCE CARERE. *κόνειον pro κώνειον.*) Ab Atheniensibus acornitum omnino tu quidem accepisti: *ἰψι uerò ebiberunt id ore suo pte.* CONISSALVS, dæmon Priapi similis, q̄ non recuset uel in puluere coire. *κόνος ἀρτοξύη.*) Conos Artoxye. Prouerbiū, de ijs qui par pari referunt. Vide Chiliades. *κόνις.*) Polybius. Donabat singulis cō-

ueniētia: pueris connos & monilia: adolescentulis drambas & gladios. *κόννες, ψέλλια, δράμβας, μαχαίρας.* *κονοσκηγόλορος.*) Conosconcolorus Græcè Sardanapalus, muliebri uir animo, & delicijs deditus, ab Arbace præfecto suo est euersus, ultroq; sibi necē cōfiscere coactus, regia unā secū cremata. Idē Arbaces regnū ad Medos trāstulit. *κόννη ψήφον (ψόφον, strepitū.)* Cōni calculū. De reb. nullius precij. Connus siue lyricē, siue citharæd⁹ fuit, parū uocalis. *κοντώ πλεῖν.*) Cōto nauigare: id est, cōuenienter uiuere. Prouerbiū. *κροπατίας ἵππος.*) Equus litera κ signatus, ut Samphoras, litera Σ. Alijs uocabatur. Ne Bucephalas quidem uocamus à bouino capite, sed ob notā eis inuistam: qualis nimirū etiā Alexandri Macedōis equus fuit, cui mortuo Bucephalam Alexandriam cōdidit, uirtutē eius, sepulturæ loco, urbe remuneratus. *κόπερος ἀνήρ.*) Homo foetid⁹, & sordid⁹. *κόπερ καθεοδίας, ζημίας ἔχεις τρέπας. ἰλιώ πεπλοδικώς, τὴ νοὸς νοεὶ βλάβω. ἔκδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος.* (bus. *In fimo si sederis, damnosis praditus eris mori. Limum si nauigaris, mentis intellige damnū. Lutum manifestas animi sordes notat.* *κόραξ ὑδρόβει.*) Coruus aquatur. De ijs qui difficulter aliquid consequuntur. CORBONAS, apud Iudæos sacer thesaurus, quo Pilatus in aquæ ductus consumpto, seditionem excitauit. Deduxit autem aquam à stadijs cccc: iuxtaq; collocatis militibus, multos occidit. *κορδύλης σὸν ἀξίος.*) Cordyle indignus. Prouerbiū. *κορείας.*) Chryseus intactæ dissecuit nodum uirginitatis. *κόρη.*) Tēporib. Iudicū apud Iudæos, Molossorū rex fuit Hades: id est Pluton, seu Orcus, q̄ filiā habuit quā uocauit Corē, Persephonem. Formosas em̄ mulieres Molossi Coras appellabāt. Hāc Piritho⁹ adamās, noctu rape decreuerat. Quo pater eius Hades cognito, canē suum à magnitudine Tricerberū dictū, ante fores alligauit, & ex cōstituto uenientem Pirithoū interfecit: itēq; Corē ad opē ferendā egressā, quā aiūt à Plutōe raptā esse. *CORRIDES, Solon dictus est, patronymicè. CORINNA, Archelodori & Procratiæ filia, Thebana, siue Tanagræa, discipula Myrtidis, cognomento Musa lyrica, quinquies uicisse fertur Pindarum. Scri-

Sardanapalus.
Arbaces.
Equorum nomina.
Bucephalus.
Somniorū explicatio.
Pilati aqua ductus.
Pirithonus.
Hades.
Core.
Persephosne.
Tricerberus.
*Codrides.
Mulier uis Etrix Pindari.

Scripsit libros v. & Epigrammata, & Le-
ges lyricas.

Corinna, uel Thespia, uel Corinthia,
lyrica, leges Lyricas scripsit.

CORINTHVS, dicta à Corintho Ma-
rathonis aut Pelopis filio.

*Homerus
poesim suā
à Corinno
mutuatus.
Palamedes,
Doricæ li-
tera.* CORINNVS, Iliensis, poeta heroicus
ante Homerum, ut quibusdā uisum est:
primus Iliadē scripsit, Troiano bello ad-
huc durāte: discipulus Palamedis, cuius
inuenta literis Doricis descripsit. Darda-
ni item bellum aduersus Paphlagonas:
ut ex hoc Homerus totum suæ poesis ar-
gumentum sumpserit, inque suos libros
retulerit.

κρηκερυγός.) Solue pugnas & clamo-
res, ut te Lyfimachum appellemus.

*Cornutus.
T. Livijs.* CORNVTVS, Duo Romani histori-
ci fuerunt: Titus Livijs, cuius celebre &
illustre nomē est: & Cornutus, quem di-
uitem & orbem fuisse audio, sed præcla-
ri nihil habuisse. Verū tantū discrimen
fuit horum uirorum, ut Cornutum qui-
dem audirent plurimi: obsequij & assen-
tationis ergo ad eum cōfluentes, & pro-
pter orbitatem spe hæreditatis: Livijs
autē perpauci, sed uiri & ingenio & elo-
quentia præstantes. Ac tum quidem ista
fiebant. Tempus autē, quod se nec uen-
di, nec largitionibus corrūpi sinit, eiusq;

*Veritas tes-
poris F.* (F. Φύλαξ custos) phalanx & pedissequa
& inspectrix Veritas, nec pecunia egen-
tes, nec hæreditatis successionē somniā-
tes, nec ulli alteri rei turpi & adulterinæ
& tabernariæ & seruili obnoxie: alterum
retexerunt & ostenderunt tanquam ab-
sconditum thesaurum, multis bonis re-
fertum rebus; alterum uerò, diuitem il-
lum & pecunijs circumfluentē, obliuio-
ne obruerunt, ut uel unus uel nemo po-
tius eum norit. Cornutus hic Lepti urbe
Africæ natus, Romæ fuit sub Nerone, &
ante eū: interfectus unā cum Musonio,
scripsit multa philosophica & oratoria.

κροώνη γόν σκορπίον.) Cornix scorpionum:
De ijs q̄ res difficiles & noxias suscipiūt.

CORSIAE, urbs Bœotia.

*Fluctuum
mensor.* COROEBVS, stultus quidā, qui flu-
ctus metiebatur.

CORYBANTES & Curetes, ut qui-
dam uolunt, iidem sunt Rheæ filij, Iouis
nutricij, & custodes & magistri, uel no-
uem uel decem.

*Αττίλα πει-
θυρα.* *κρόρυκος.*) Attila, cum Mediolanum ur-
bem populosam peruenisset, & Roma-
norū imperatores in aureis folijs seden-
tes, Scythas uerò ad pedes eorum depi-

500
ctos uidisset: se in folio sedentem, Roma-
norum uerò imperatores sacco, Roma-
meris ferētes, & ante pedes suos aurum
effundentes pingi iussit.

κέρχορος ἐν λαχαίοις.) Corchorus inter
holera: de uilibus & contemptis homi-
nibus, qui honores appetūt supra digni-
tatem suam.

κόσας.) Cossas Pellenensis uir bonus
fuit. Cum autem Pellenensibus bellum
esset cum Salaminijs, à finitimis auxilia
petiuerunt, agros se illis duros pollici-
ti. quos parta uictoria negarunt: quam-
uis suadente Cossa, ut pactis & conuen-
tis starent. Sed ob eam perfidiā pestilen-
tia conflictati, sententiā Cossæ laudatūt.

κοσκίνω ὕδωρ ἵππι φέρειν.) Aquam cribro
afferre. De rebus quæ fieri nequeunt.

κόσμαι ἀν' ἐλαχες σπάρταν.) Spartā, quā
nactus es, orna. Et ego mihi uideor in fa-
tis acquiescere uelle, Spartam meā orna-
turus: certamē hoc & quasi probationē
uitæ propositam ratus, si philosophiam,
quamuis calamitosam, non deseruero.

κοσμίτης.) Modestia, σωφροσύνη & tē-
perantia, non modò sunt remotiones &
ablationes oppositorum uitiorum, im-
modestia & intemperantia, sed & uitæ
rationes euidentēs & (ἀν' ἡλεῖς, ἀν' ἡ-
λεῖς, perfecta) uoluntaria. Ac altera qui-
dem cōuertit deteriora in nobis ad me-
liora, altera perturbationes animorum
omnes ordinat & exornat, & uirtutes à
se procreatas utraq; in familiarium suo-
rum animis gignit.

κόσμος.) Mundus est compago & tem-
peramentū è cælo & terra, & ijs quæ his
sunt interiecta, & plenitudo formarum.
Quia uerò nullam speciem interire de-
cebat, ne imperfecta esset uniuersitas: neq;
fieri poterat, ut eadē numero permane-
rēt, quæ nata & caduca essent: hæc quoq;
æternitatem, ut potuerunt, sunt adeptæ.
Quapropter omnia æternitatem primi,
ut sui principij, expetūt, & unumquodq;
suo modo eius est particeps. Estq; hoc
opus Naturæ maximè propositū, ut una-
quæq; res naturalis aliam gignat sui simi-
lem. Quoniam autem generatione no-
bis est opus, & generationis facultas cer-
ta magnitudine cōstat: etiam incremen-
to egemus. Quod quia cibo fit: alendi fa-
cultate est opus. Ob hæc igitur naturali-
bus facultatibus præditi sumus & nos,
& brutæ animantes. Itaq; cum his facul-
tatibus agimus, ut stirpes agimus: cum
uerò ira & cupiditate, ut pecudes. Vt ho-
mines

mides autē agimns, cū ratiōnē adhibemus. Itaq; perfacetē Plotinus dixit, eos qui furiosē alendi facultates perfequantur, (ως κινδυνεύουσιν διανοηθῆναι) in periculo esse, ne arborecant: id est, in arbores mutantur. Significat κόσμος quatuor: ἐπιπέπαι, ornatum: ῥόδε ῥὸ πᾶν, hanc rerum uniuersitatem: τὴν τάξιν, ordinem: ῥὸ πᾶν ἕως, multitudinē, in sacra Scriptura. Stoici dicunt, Mundum esse triplicem: ipsum Deum, (ἰδιοποιόν, εἰδοποιόν) qui omnē essentiā informet, & interitus & ortus experitem, ut opificem distinctionis, qui temporum certis interuallis omnē essentiā in sese cōsumat, & rursus ex sese gignat: atq; ipsam etiam siderum distinctionem Mundum appellant: & tertium, id quod ex utrisq; cōstat. Estq; mundus, qui essentias rerum omnium informat, siue, compages cōstans è cœlo & terra, & naturis quæ in ijs cōtinentur: siue ordō & compages ex elementis & hominibus, & ijs rebus quæ ad finem aliquem referūtur. Ac mundum mente regi, & prouidētia, per omnes eius partes mēte fusa, quem admodum anima in nobis, alijs in partibus plus, in alijs minus: quæ per alia quidem ut habitus transeat, non per ossa & neruos: per alia ut mens, ut per partem principem, quæ ἡγεμονικὸν à Græcis dicitur. Sic igitur totum mundū, tanquā animal, principem habere partē Aetherem, & per aerea & animalia omnia penetrare, & per stirpes ut habitum: & unum esse hunc Mundū, eumq; finitum, & globosa figura præditū, quæ sit ad motum aptissima. Extra eum (κενὸν uacuum) centrum esse circumfusum, infinitum & incorporeum. Esse autē incorporeū, quod à corporibus occupari possit, cū non occupetur. In mundo autē ipso nihil esse uacuum, sed unitū eū esse: quod id flagitet cœlestium cū terrenis cōsensio & cōspiratio. (καθ' αἰετὸν.) Ludicrū apud Athenienses fuit huiusmodi. Bacillus humi defigebatur, & alius imponebatur, q̄ moueretur, ut in libella: de quo duæ lances penderent, & sub ijs lancibus duo aquæ crateres, & sub aqua æneum sigillum inauratum, quod Manes dicebatur. Hæc fiebāt in symposijs: ac ludentibus omnibus, aliquis surgebat phialā tenēs mero plenā: atq; eminus stans, uinū omne uno impetu in lancē fundebat, ut repleta mergeret: & caput sigilli sub aqua latētis feriēs sonitū ederet, qui cottabus dicebatur: isq; quod maior, eò melior. Quod si nihil

de uino effunderet, uincebat, & sciebat se amari ab amica: sin minus, uincebat.

COTTA telo utebatur, quæ tragula dicitur: quæ tam uehementem inferebat ictum, ut quem percussisset, per thoracē & costas terræ affigeret.

(κατὶνὼ σεφάτω.) Nō oleastro, sed oliua, quæ Callistephanus dicit, coronabatur. de quo sic ad uerbū scribit Aristoteles: In Pantheo est oliua, quæ καλλιπέφανος dicitur. Huius folia, secus quā aliarū oliuarum, extrinsecus, nō intrinsecus alba sunt: ramosq; gignit, ut myrtus, ad coronas aptos. De hac germen Hercules Olympiæ plantauit, de qua coronæ pugilibus dabantur. Est autē iuxta flumē * Ilissum, circūsepta: magnaq; pœna proposita ei, qui illam attrigerit. Xerxes itaq; cū audisset, propter oleastrum tantos capere labores Græcos: Quomodo, inquit, isti pro libertate pugnabunt?

COTYLA EVM, Eubœæ mons: à Cotylo, qui eum occupauit.

COTYLE, instrumentum quo farcinæ ferūtur. primus inuenit Protagoras: baiulus enim fuit.

COTYORA, uulgò nūc Cytora, urbs Græcā, Sinopensiū colonia, cuius ciues Cotyoritæ dicuntur.

COTYS dæmō apud Corinthios colit, præses effœminatorū & impudicorū: siue illi ob turpē q̄stū, siue ob fœdā libidinē, aliaue de causa pudicitia p̄stuant: cuiusmodi sunt Clisthenes & Timarchi.

Cotys, uir fuit aspectu dignitatis pleno, inq; re bellica excellēs, animo etiam quiduis potius quā Thrax. Nam & sobrius erat, & clementiam atq; animi altitudinem ingenuam præ se ferebat.

Cotys in Thracia xxxiiii annos regnauit. ac principiō in uoluptatibus & delicijs uixit: sed rebus eius secundis crescentibus, crudelis & iracūdus euasit, ut suam uxorē, è qua liberos habebat, dissecaret mediam, à pudendis auspicatus.

(καρῆτων σῶμα.) Curetum os: id est, fatidicum. uates enim habebantur.

(καρὸς τῆς γῆς.) Puerorū seu adolescentū altrici Telluri primū sacrificasse dicunt Erichthoniū in arce, & arā dedicasse, ut gratiā illi pro suppeditato uictu referret: atq; etiā instituisse, ut qui cuiquā Deo immolarēt, Telluri pri⁹ immolarēt.

(λέγη γῆ τῶν καλύπτοι.) Leuis terra hunc tegat. Dicitur terra leuior & grauior, cum nō simpliciter sit leuis: & ignis igni grauior, cum nō simpliciter sit grauis.

Tragula.

Cotinus. Callistephanus.

Xerxes de corollis Græcorum.

Scortorum præses.

Barbaria potentior natura.

Telluris cultus.

Terra leuis ignis grauior.

uis. Leue autem est, quod suapte natura in superiorem locum fertur. Leuis terra dicitur, quod facilius tollatur & feratur: & ignis grauis, quod facilius deorsum tendat. dicunturque hæc similitudine & comparatione quadam, non proprie.

κέρφοις πιδύμασι βόσκω, νεαν ψυχλὴ ἀπέλλων.) Leuibus flatibus pascere, iuuenilē animum augens.

κέρφοτερος κρηιορῶ, κέρ ἀδενέστερ.) Leuior puluere, atque infirmior.

Cratini comici Pyliæ.

κώδιον.) Nisi te odi, fiam unum è Cratini uelleribus, & discam Morsimo accinere tragœdiam. Sic perstringitur Cratinus, ut ebriosus, & lecti perminctor. Quo dicitario commotus (quamuis certare & scribere desisset) denuò in certamen prodijt, fabulamque Pytinen scripsit de se & ebrietate. Fingit autem, comœdiam uxorem suam esse, quæ diuortium fecit facere, & malæ tractationis crimen intendere sibi uelit. Sed Cratini amicos intercedere: precari, ne quid temerè faciat: rogare inimicitiarum causam? Illam respondere, quod comœdias neque scribat, neque agat, sed ebrietati uacet. Fuit Cratinus antiquæ comœdiæ poeta, uetustior Aristophane, ualde probatus.

κωδωνίσαι.) Tintinabulis pulsandis explorant generosos equos, an pugnae tumultu non percellantur.

κωδωνοφαλαραπώλης.) Nō terruit eos, cum cygnos induceret, & Memnones, qui pro phaleris equorum, tintinabulis uterentur.

κώδων.) Multa genera sunt tubarum: Lybicæ, Aegyptiæ, Tyrrhenicæ. Primus Archondas, Heraclidis opem ferens, in Græciam intulit Tyrrhenam tubam.

κωδωνοφορῶν.) Excubiarum præfecti tintinabula secum ferebant, ad explorandos uigiles, ut ijs auditis responderent.

κωλή.) Armus uictimarum, Mercurio est sacer.

κωλιάδος κερραμῆς.) Coliadis figuli. Colias Atticæ locus, ubi uasa bona fingebantur, tinta minio.

κωλιάς.) Colias, ædes Veneris, à quodam Attico adolescente condita: qui captus à Thyrrhenis, & cum uinctus apud illos seruiret, adamatus ab herili filia, & solutus: domumque reuersus, hanc Veneri gratiam pro salute retulit, fano in litore, unde raptus fuerat, extracto: & nomine à membris, quæ uinculis pressa fuerant, indito. Alij dicunt, Ione immolare, accipitrem κωλήν, id est anteriorem uicti

ma partem raptam, eum in locum detulisse, κωλιάδα inde dictum.

κῶλον.) membrum, pars orationis, è duabus aut pluribus etiam partibus constans. Syllabas enim secant, & membræ sententiarum. Membrum igitur uersus est, absolutam sententiam continens.

COLYPEs, municipiū Aegæiæ trib. κῶμη.) θρῦλῶ ὡς ὑμέναιον ἐκώμασι. Fletus ad Hymenæum comestatum uenit. Nam misera illa cum nondū mulier esset, mortua fuit. Prouerbiū, ὅς ἐκώμασεν: sus comestatum uenit. De ijs qui aliquid petulanter agunt.

κωμικὸν δορυφόρημα.) Comici satellites. κωνοφόροι.) Græci Bacchum cordis humani præsidem esse dicunt.

CONSTANTINVS Magnus, Imperatori Constantio obscure natus, & e fignis quibusdam à patre agnitus: decreuit, relictis ijs locis in quibus uersabatur, ad patrem Constantium proficisci, apud transalpinas gentes & in Britannia plerunq; uersantem. Quæ pater cum robusto esse corpore uideret, præteritis Theodoræ filijs, imperatorem designat. Nouā Romam Cōstantinus annis cccclxxi ab Augusti Cæsaris monarchia condidit. De hoc nugæ scribit Eunapius, quas ob reuerentiam uiri prætereo.

Constantinus, imperator Romanorum, Leonis Iconomachi Isauri filius. E Leone autem nata est uersuta pardalis, de serpentino semine aspis atrox, & serpens uolaticus: è Dane Antichristus. Hic patris imperij & impietatis successor, & libidinibus, & dæmonum inuocationibus, & alijs improbis studijs deditus atque uacans, eximium instrumentum, & supra modum opportunum patris sui & præceptoris extitit diaboli: eò uacordiae & uelaniae redactus, ut lege sanciret, ne quisquam profusus seruorum Domini sanctus diceretur: sed & ut eorum reliquiae conspicerentur, nec eorum intercessio peteretur. nihil enim eos posse. Deinde adiecit homo profanus, ne Mariae quidem intercessionem quisquam petat. neque enim eam iuuare quenquam posse. Neque etiam hæc Deipara nominetur. In manus itaque sumpto sacculo auri pleno, & omnibus monstrato, rogauit, quæti esset? Qui cum dixissent, magni: rursus effuso auro quæsiuit, quæti esset sacculus? cum respondissent, nullius esse precij: Sic, inquit, Maria etiam. neque enim Deiparam miser illam uocari uoluit. Dū enim Christum

stum in se haberet, honorata fuit: postquam aut eum peperit, nihil ab alijs difert mulieribus. O' audacē blasphemīā Saracenicæ religionis, & Iudaicæ sententiæ. Venerem enim colebat, & humanas hostias immolabat ultra urbem: ubi S. Mauræ æde destructa, & in carnificinam mutata, Mauram locū illum dixit, in quo sacra illa pagebat, & pueros mactabat. Testimonio est Flauij puer, quem oculis ab eo immolatum Deus patefecit.

Constantius, Constans & Constantinus, filij magni Constantini.

Constantinopolis, tāto est alijs omnibus urbibus maior, quanto Roma esse minor uidetur: à qua secundā numerari, longē mihi certē quidē uidetur esse melius, quā cæterarū omniū primā existimari. Anni CCC LX à Cæsaris Augusti monarchia exierāt, ueteris Romæ rebus ad finem tendentibus, cū Constantinus Constantij f. sceptris potitus, nouā Romam condit. A' noua autē Roma condita, usq; ad imperiū Basilij & Constantini Porphyrogenitorū, (ἤτη) anni sunt 308.

κωος πρὸς χιον.) Cous aduersus Chiū. Chius ualet intus, Cous foris.

COPAIS lacus Bœotix, in quo magnæ anguillæ nascuntur. Est & urbs eiusdem nominis.

CORYCÆVM deum quendā comici, audientem ea quæ dicuntur, inducunt. Prouerbiū: τῆ δ' ἄρα κωρυκαῖος ἠκροάζετο. Hunc Corycæus audiuit. Corycus em̄ est Pamphyliæ p̄montoriū, iuxta quod urbs Atalia, cuius ciues ne à piratis, ibi statioes habētib. malè tractarent (ἰσαλαπρόμενοι mutato habitu) ad eos qui in alijs portibus statioes habebāt, accedētes, subausculabāt: & latronibus renunciabant, qui nā essent, & quō nauigarēt? Dexippus in Thesaurō: Ne occultet corpus Corycæus. Atqui audiui omnia, intrō te secutus. Ephorus lib. 3. Sub p̄montorio, inqt, habitabāt Corycæi, p̄minēte in pelagus, cōuenæ quidā, oppidulo cōdito, uicini Myonneso: & ad mercatores in portibus accedebāt, quasi nauigaturi unā. Vbi cū cognouissent & quid uerherēt, & quō nauigarēt: Myonnesijs renunciabāt, qui tū illos inuadebāt. Accipiebant autē & Corycæi prædæ partem.

COS insula, patria Hippocratis, quæ & Meropis dicitur.

κωφὰ καὶ πηλὰ ἀέτη.) Surdi & antiqui uersus: id est, frigidi, obscuro, nugaces.

κωφῆς ἀσπίδος.) Surdam aspide David

eo dicit, non q̄ auditu careat: sed quod auribus obturatis incātationē repellat.

κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκιδος.) Mutū est telum uiri imbellis: id est, hebes, infirmum, non stridens. Translatio ab auditu ad tactum.

κωφότερος ἢ ἀφωότερος κίχλης.) Surdior, aut magis mutus Cichle. Torōæ in Thracia Cichle portus est, qui angustos & longos habet à mari accessus, ut maris murmur in eo non audiatur.

παρὰ κωφῶ πέρδει.) Apud surdastrum pedis. De rebus (ἀδωάτων, ἀνλωτών, irritis) impossibilibus.

κράδη.) Cicadæ mēsem unum atq; alterum in ficibus cantillāt. Athenienses uerò, per omnē ætatē in iudicijs cantāt.

κράμβη.) Crābas elixas Aegyptij ante alios cibos edebāt: q̄ grauedinem auertere, & ebrietati obstare feruntur. Crāmbē, id est brassica, iuxta uitē nō plātatur.

κραναῶν.) Aristophanes: Ita' ne maiorem Cranais urbem quæris? Cranæ dicuntur Athenæ, uel ab asperitate soli, uel à Cranao rege.

κρανεία.) Stato hic hasta homicida, neque amplius miserabilem Aeneum circum unguem stilla cadem hostium.

CRATERVS Macedo, uir admodum procerus, & fastigio regio uestitus splendore proximus, & omnibus ornāmētis Alexandro similis, diademate excepto. Adeuntibus humanissimū se præbebat; comitate grauitate tēperata, & benignitate sermonis homines maximè sibi cōciliabat. Itaq; paruitatē corporis Antipatri, & uilitatē, atq; etiā inhumanitatē & asperitatē aduersus subditos cū Cratero cōparantes, hūc regio honore afficiēbāt, & uti par erat, laudabāt, ut & fortissimū ducem, & rei bellicæ peritissimum, eūq; citra dubitationē proximū ab Alexandro tenere locum iudicabāt. Motus igi' ob hoc uniuersus fuit exercitus, qui Craterū aperte ut regē coleret, & utrūq; pari esse dignitate nollet, & Antipatro nullo modo parēre quisquā uellet. Eumenes autem reperto in pugna Crateri corpore, adhuc spirātē, ex equo desiluifese fertur, eūq; deplorasse: testatus & fortitudinē Crateri, & prudentiā, & singularem morū benignitatē, & syncerā cū eo amicitia, & abstinentiā, & natura insitū incorruptæ iusticiæ studiū. Optimū igitur eum fuisse necesse est, cuius uirtus & præclara facta etiā ab aduersarijs cōsentienti uoce celebrentur. Corpus etiam eius

Athenienses; rabula.

Formareo; gia.

Cratero uirtus; Humanitas; 94.

Antipater inuisus, Craterus grauior.

Testimoniū hosti.

eius honorificè , & magnificè sepelijt: quod & ipsum Crateri gloriã ornat. Habitus est temperatissimus , & clemētissimus , & cōstantissimus amicus, ut & natura ad colendã amicitiam propēsus , & exercitatione roboratus. (cit.

Tres crateres,

κρατῆν.) Lepus cursu psequentes uin- κρατῆρ.) Tres crateras statuebāt in cœna : primum Mercurio , alterū Charisio , (quasi Gratiano dicas) tertium Ioui seruatori.

κρατῆρ δικῶν.) Crater causarum forensium: id est, capsã malorum.

CRATES, Atheniensis comicus, cuius frater fuit Epilyrus, hexametri carminis scriptor. Fabulæ eius sunt VII. Githones, id est Vicini : Heroes : Theria, id est Feræ: Lamia: Pedetæ, id est uincti seu captiui: Samij. Scripsit etiam quædam soluta oratione.

Crates Atheniensis alter, & ipse ueteris comœdiæ scriptor. Eius fabulæ extāt tres : Thefaurus : Ornithes , id est Aues: Philargyrus, id est Auarus.

Bryson. Achæus.

Crates Asconidæ F. Thebanus, philosophus Cynicus, discipulus Diogenis & Brysonis Achæi: re sua familiari in nummos redacta , pecuniãq; argētario data, mandanit, si filij sui philosopharētur, ut eã Reipub. daret. Sin minus, liberis suis

Hipparchia.

redderet. Vxore ducta Hipparchia Maronitide, nuptias suas κνωραμίαν, id est caninum matrimonium appellauit, & filiū

Pasicles.

ex ea suscepit Pasiclem. Fuit Olympiade C XIII, cognominatus Ἰυρεπανοικίης, id est apertor ianuarū, eo q̄ audacter cuius uis domū ingrediē. Agros suos incultos in ouiu pascua reliquit (ἀρθεὶς ἰππὶ τῆ βωμῆ.) Sublatus in arã, dixit: Manumittit Cratetē Thebanū Crates. Philosophi

Amoris medicina.

ca scripsit. Dictū eius est, Amorem sedat fames: sin minus, tempus: si ne id quidē, laqueus. Philostratus Lemnius, cum pecuniam suam in mare abiecisse ait.

Crates Timocratis F. Mallotes, philosophus Stoicus, cognomento Homericus & Criticus, ob grammaticarū & poeticarū rerū studiū: æqualis Aristarchi grāmatici, sub Ptolemæo Philometore cōposuit correctionem Iliadis & Odyssæ 50 libris 9, & alia.

Crates Callimedidis F. Atheniensis comicus, splēdido stylo, sed bibulus, & fœdæ libidinis mancipiū. Fuit antiquæ comœdiæ poeta: scripsit fabulas 21 uicit 9.

κρατῆρ τῆρ λη, retractationes.) Cratyntheria librum inscripsit, à cōfirmando di-

ctum, Democritus Abderites: quo censurã agit de omnibus libris à se scriptis.

CRAVALIDAE, uel Craugalidæ, regio Phocidis propè Cirrham.

κραυγὴ σοδόμων.) Clamor Sodomorum, detestandum & fœtidum istud, naturæq; contrariū flagitiū, quo Sodomitæ tenebantur, quasi uox quædam ascendens, & magnitudinē impietatis in aures Domini Sabaoth in clamās: qui cū diu illis percisset, tandē cum pœnitentiã nõ agerent, & uacordē flagitiosamq; uitã non corrigerent, supplicio iustissimo illis inflicto: Clamor, inquit, Sodomorū & Gomorrhæ multiplicatus est apud me.

κραυγαλαῶν.) Sesostris adeo fuit insolens, ut curru auro & gemmis magni precij exornato insidens, reges à se uictos illi iungeret.

κραυγαλαῶν.) Crapula, uibratio capitis ex multo uino, uel quod à rebus tempestiuis ebrij aberrant.

κραυγαλαῶδης.) Animi uitia pernuerāt, siue gulosus qs esset & ebriosus, siue uoluptarius, & in pudēdis gerens cerebrū.

κρέκω.) Aristophanes: Talē cygni comistum sonū simul cantantes ediderūt.

κρεμάσαι τινὶ ἀσπίδα.) suspendere clypeum: id est, pacem agere.

κρέξ.) Crex, auis inauspicata nuptijs, acutissimo rostro, & ferrato.

κρέων δὲ σὶ πῆμ' ἐδδὶ, ἀλλ' αὐτὸς δὲ αὐ.) Creo tibi nihil incōmodat, sed tute ipse.

CREOPHYLVS Astyclis F. Chius aut Samius poeta, quē qdã Homeri filiã in matrimōio habuisse, alij tãtū eius amicum fuisse dicūt, atq; hospitē, ab eoq; accepisse poema de Oechaliæ captiuitate.

κρείπηνος.) Prouidentia quadam numinis ista conficiebat Cæsar, sagaciter amplectens ea quæ profutura essent.

κρείσων.) Præstantior gloria inhonorata, est uilitas gloriosa, & pusillo principatu magnifica moderatio, & altitudine periculosa humilitas tuta.

κρημνῆ πρῶντα, δυσυχῆ δηλοὶ τυχλω.) Præcipitio lapsum esse, calamitosam sortem significat.

κρημνοπιῶν.) Aristophanes appellat Aeschylum, quasi præcipitiorum autorem, ob magna uocabula.

κρηστός.) Post Minoem Cretēsem Cares mari potiti perhibentur.

κρητίζειν.) Cretisare, id est mētiri. Nam cū Idomeneo commissa esset eris bello capti distributio, optimū sibi delegit.

κρητίζειν πρὸς κρητάς.) Cretisandum aduersus

Cretenfes. Quo... THE urbs... profeci fun... Seni satis... Lili... tua cor... illis... sacerdos... Lu... simplicitate... municipi... obli... quod cū im... continenter f... trabs ingē... prominer... ne uel fran... penditur aut... medijs quali... utrinq; f... arum nume... rursus an... ferro m... robufta... prim... uitate e... a p... mercedē nut... ministerium... adulti, nutric... untur. ... a, munic... ISSAMIS C... qui cum (e... quæ pul... occidisset: no... sepeliri se iust... gessisset, cū...) (Crisp... Priscus... Magni, quē... dignitat... cōsuetudinis... malis nulla... casum mati... iolaretur scil... malo maiore e... supra modū... locatã, edu... cum post b... TON, Ath... tatis discipul... omnia nece...

uersus Cretenfes. Quia mendaces sunt, & impostores.

CRITOTHE urbs Chersonesi, ab Atheniensibus habitata: qui cum Miltiade illuc profecti sunt.

κρίμων.) αὐτάρκης ὁ πρεσβύτης ἔχων ἄλα, καὶ δύο κρίμνα. Seni satis est sal, & duo grana hordei.

κρίνεσι σεφανοῖς.) Lilijs me coronas: hoc est: conuicia tua coronæ mihi sunt, confectæ ex lilijs.

CRINIS, sacerdos Apollinis.

κρίνον μοι κύριε.) Iudica mihi Domine, quia in simplicitate mea ambulauit.

CRIVS, municipium Atticæ.

κρίος.) Arias, obsidionalis machina: sic dicta, quod cū impetu & irruit & recedit, idq; cōtinenter facit, quasi pugnans. Est autem trabs ingēs, arietina forma: & rostrū eius prominens ferro longo munitum est, ne uel frangatur, uel incendatur. suspenditur autem (κάλους μέσσις) funibus medijs quasi à libra utraq; trabe, & crucibus utrinq; firmis suffultus, à magno uirorum numero retrorsum agitur, & ab iisdē rursus antrorsum impellitur, ut eminenti ferro mœnia feriat. nec ulla turris adeò robusta est, nulla mœnia tā lata, quin, ut primos ictus ferāt, tandem ipsa assiduitate emertantur.

κρίος προφεία ἀπέτισε. καὶ κρίος ἀφικονία.) Arias mercedē nutritionis persoluit. & Arietis ministerium. De ingratis arietes enim adulti, nutricios suos ferire cornibus feruntur.

CRIOA, municipiū Antiochiæ trib.

CRISSAMIS Couis, magna pecuaria habuit: qui cum (ἐγγελωθῆεν) anguillam currentē, quæ pulcherrimā ouē ei rapuerat, occidisset: noctu anguillā ei apparuisse, & sepeliri se iussisse tradūt. Quod cū ille neglexisset, cū tota familia sua pijisset.

κρίσκη.) (Crispus) Crescens, nomen proprium. Priscus autē, nomen filij Constantini Magni, quē indicta causa occidit, iā Cæsaris dignitate præditū, ob suspicionem cōsuetudinis cū Fausta nouerca, legis naturalis nulla habita ratione. quem tantū casum matrē Helenā egrè ferētē, ut cōsolaretur scilicet Cōstantinus, malū malo maiore est medicatus. Balneo enim supra modū calefacto, Faustam in eo collocatā, eduxit mortuā. Querendū autē, num post baptismum hoc fecerit?

CRITON, Atheniensis philosophus, Socratis discipulus, & syncerus amicus, qui omnia necessaria illi suppeditauit.

Scriptis defensionem Socratis.

CRITON, Getica scripsit.

Criton Pieriotes (est autē Pieria Macedonia oppidum) historicus, scripsit *Pallenica, Syracusarum conditionem, Persica, Sricula, Syracusarum descriptionem, & de principatu Macedonum.

Criton Naxius, scripsit Octaeteridem, id est octenniū, quam Eudoxi esse ferūt. κροβύζα ζῶγος.) Crobyzi bigæ. De ijs qui ob maliciā & improbitatē (σπινδομένων) pacem faciunt) societatem coeunt. Ductum à Crobyzo quodā lenone, qui duo scorta cū perniciē multorum haberet. Usurpatur igitur ad perstringendos duos inter sese consentientes, qui prius spiritum quàm scelera sint relicturi.

κροκωτῶν.) Aristophanes: At nequeo risum tenere, cū sub leonina pelle crocoton uideo. Prouerbiū usurpatur de rebus inæqualibus. Item prouerbiū κροκωτῶν ἢ γαλή, Crocoton feles.

κρόμνα ἐδίειν, καὶ κρομμύων ὀσφραίνεσθαι.) Capis uesci, & capas olfacere, pro plorare. Bias sapiēs, unus de septem, Halyatten, à quo quàm primum uenire iussus fuerat, capis uesci iussit.

κρόνια.) Cronia, Saturnalia, & festum matris Deorum.

κρονικὰ λῆμαι, καὶ χύτρας καὶ κολοκύνθας λημαῖ.) Saturniæ lemæ: & lemæ habere ollarum & cucurbitarum magnitudine. De hebeti uisu præditis. κρονικαῖς γνώμας λημαῖ τὰς φρένας, Saturniarū sententiarum lemæ obsitam habere mentem: id est, mente esse stulticia excæcata. κρόνον τινα Ἰπιδεικνύω, Saturnum aliquē efficere: id est, lōgo interuallo uincere ingenio. κρονίων ὄζειν, Saturnalia olere: id est, simplicia esse, & antiquaria.

κρόνος πυγή.) Saturni anus: id est, carnes uetulæ & insipidæ.

κρότωνος ὑγιέστερος.) Ricino sanior. Is enim uermiculus undique est æqualis & planus, nec ullam habet scissuram.

κρονοχυτρολήραιος.) Fontollinugator: id est, stupidus instar ollæ: & ut fons aquis, ita ipse nugis scatens.

κρόβυλος.) Crobylus, implexi capilli, qb. Atheniēses inferebant aureā cicadā. σὸκ αἰδ' ὁ κρόζεις.) Nescio quid garrias. De ijs q̄ temerē nugātur, cornicū instat.

CROESVS Lydus, Halyattis filius, princeps gentiū quæ cis Halyn habitant. Hic primus Barbarorū, quos nos scim⁹, Græcos partim subegit, & uectigales fecit, partim amicitia sibi iunxit. Herodotus.

tus. Ante Crœsi principatū, omnes Græci fuerūt liberi. Nā Cimmericū exercitus, q̄ in Ioniā uenit, Crœso antiquor, nō subegit urbes, sed incurſauit & diripuit.

Crœsi luxuria. Crœsus Lydorū rex, filius Halyattis, princeps antè designatus Adramyttij & Bebij campi. Pater autē suscepta in Cariā expeditione, inter cæteros p̄fectos, Crœso etiā filio natu maximo denūciauit, ut copias suas Sardeis adduceret. Quod cū ille, ut aiūt, præ luxu facere nō posset, in crimen uenerat apud patrē. Cum autē crimina facinore præclaro diluere uellet, nec ad conducendum militem (mercenarijs enim auxilijs utebatur) pecunia suppeteret: Halyatten mercatorem Lydorū ditissimum adit. Is uerò primū ante fores eum expectare iussit, dū lauisset. Deinde respondet, multos esse liberos Halyatti: quibus pecunia si dāda esset, non suffeaturam. Se igitur petenti illi nihil dare. Ab hoc cū nihil impetrasset, Ephesum faciēdæ pecunię causa uenisse fertur: & uotum fecisse Dianæ, se regem factum ei totam domū mercatoris illius consecraturū. Habebat autē amicum ibi Iononū Theocharidis filiū, hominis admodum locupletis. Is aurū à patre acceptum, Crœso tradidit. Crœsus uerò post rex factus, currum auro plenū illi mittit, & mercatoris opes Dianæ consecrat.

Halyattis mercatoris insolentia. Crœsus Lydorū rex, cum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, Solonē Atheniensem, uirū sapiētem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Tum ille: Tellus, inquit, Atheniensem, q̄ feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege sciscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad fanū Iunonis itura curru, cū tardè iumenta adducerētur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in fanū perduxerunt. Quæ cū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Votum Dianæ factum. Crœsus Lydorū rex, cum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, Solonē Atheniensem, uirū sapiētem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Tum ille: Tellus, inquit, Atheniensem, q̄ feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege sciscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad fanū Iunonis itura curru, cū tardè iumenta adducerētur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in fanū perduxerunt. Quæ cū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Iononius amicus Crœsi. Crœsus Lydorū rex, cum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, Solonē Atheniensem, uirū sapiētem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Tum ille: Tellus, inquit, Atheniensem, q̄ feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege sciscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad fanū Iunonis itura curru, cū tardè iumenta adducerētur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in fanū perduxerunt. Quæ cū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Solon ante obitum beatum censet neminem, nec sine uirtute. Crœsus Lydorū rex, cum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, Solonē Atheniensem, uirū sapiētem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Tum ille: Tellus, inquit, Atheniensem, q̄ feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege sciscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad fanū Iunonis itura curru, cū tardè iumenta adducerētur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in fanū perduxerunt. Quæ cū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Tellus. Crœsus Lydorū rex, cum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, Solonē Atheniensem, uirū sapiētem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Tum ille: Tellus, inquit, Atheniensem, q̄ feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege sciscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad fanū Iunonis itura curru, cū tardè iumenta adducerētur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in fanū perduxerunt. Quæ cū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Cleobis & Biton. Crœsus Lydorū rex, cum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, Solonē Atheniensem, uirū sapiētem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Tum ille: Tellus, inquit, Atheniensem, q̄ feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege sciscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad fanū Iunonis itura curru, cū tardè iumenta adducerētur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in fanū perduxerunt. Quæ cū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Mors optima. Crœsus Lydorū rex, cum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, Solonē Atheniensem, uirū sapiētem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Tum ille: Tellus, inquit, Atheniensem, q̄ feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege sciscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad fanū Iunonis itura curru, cū tardè iumenta adducerētur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in fanū perduxerunt. Quæ cū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Superbia Crœsi. Crœsus Lydorū rex, cum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, Solonē Atheniensem, uirū sapiētem, accersiuit: & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? interrogauit. Tum ille: Tellus, inquit, Atheniensem, q̄ feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege sciscitante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad fanū Iunonis itura curru, cū tardè iumenta adducerētur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in fanū perduxerunt. Quæ cū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Crœsi ad Cimonem

sustinebis. Cui Cyrus ita rescripsit: Siqui dē totus mūdus tibi nō satis est, in tanto splendore: rectè nobis ista dicis. Si uerò tot regionib. dominans, nostrā etiā adamas: nō apud te fortunæ fauor, in certamine contra nos p̄manebit. His scriptis, Cyrus in Indiā migraturus erat, ut crudelitātē Crœsi effugeret. At uxor eius Bardane, eo consilio animaduerso, monuit ut Danielē q̄reret, q̄ sibi & Dario multa prædixisset: ex eoq; de Crœsi bello quid statuendū esset, cognosceret. Quo Cyraudito, uirū accersit. è quo cū uictorē se fore Crœsi didicisset, bellū apparat. Similiter & Crœsus ad oraculū misit, & hoc respōsum accepit: *Noui ego & arena numerum, & mensuras maris: Et mutum intelligo, & non loquentem audio. Nidor autem in mentē meam uenit robusta testudinis, Elixæ in abeno unā cum agninis carnibus, Cui as & imminet, & as in ea erit.* Cū uerò se delusum intelligeret, denuò mittit legatos, quibus Pythia respondit: *προιός αλω Δαδίας μεράλλω δεχλω καπαλοσε, Crœsus Halym superans magnam peruertet opum uim.* Peruertit autem suas opes. Cyrus uerò, captiuus Iudæorū dimissis, inſtaurat Hierosolyma.

κρύφιοι λογισμοί. Occultæ cogitationes: id est, malæ. Dauid: Ab occultis meis purga me. *κρύφιος,* occultatio: methodus est, qua q̄s cælare potest id propositū, quod concludit. Est autē propositiōibus utendū occultè dicturo: ut omnib. propositiōibus interrogatis, per quas propositū demonstrat, & extremò in interrogatis consequēte cōclusionē eius quod dictū est, obscurū sit, quomodo ea ex ijs q̄ posita sunt, colligatur: & querat respondēs, cur hoc ex ijs quæ posita sunt inferatur.

CTESIAS, Ctesiarhi siue Ctesiochi filius, Cnidius, in Persia medicus fuit Artaxerxis, cognomento (ἀμείνωνος) melioris. Mnemonis. Scripsit Persica libris 23: *κτήσιος ζεύς.* lup: ter possessorius, seu Opulentus, in ararijs collocabatur.

CTESIPHON, un⁹ è * δώδεκα, XI.) X legatis, qui cū Aeschine & Demosthene sunt profecti. Est autē alius nimirū: & non is qui decretum scripsit de Demosthene, quem accusauit Aeschines.

καυπεί. illum insolenter loqui ratus: Heus tu, inquit, ignoras deserti itineris feritatem, & in eo loco rerum necessariorum penuriam. *κείλαδα κλαυθμώνος.* Vallis luctus, in qua appa-

angelus, qui... multitudine... antem... Va... Israelitarū... rales tā... Ca... catur, cum... cornua... diuixerit... Sop... bene... se... Hoc Ti... Pythago... haberent... sed me... & prude... Com... si qua... intellectu... mente comp... cōcludi... igitur... sum... ad... commun... qua... si... prin... intellectu... anim... inſitas... Sed quia ma... est, ut in... igitur... scintilla st... scintilla... opinio q... rerum prof... inferere no... nobis, & u... Com... ambra... melius... id... conuolcantur... conclusion... opinion... Comm... cæteris.

apparuit angelus, qui populi iniquitate castigata, multitudinem ad fletum impulit. Propriè autem & uerè, uita hæc est uallis luctus.

κρηλάδα σιλωῶν.) Vallem tabernaculo-rū appellat Israelitarū regionē, ut uastatam, & pastorales tātūm casas habentē.

κρηλέμβολον.) Caua iniectio siue impressio uocatur, cum anceps diphallangia, sequentia cornua coniunxerit, antecedentia disiunxerit.

κρημίσσηρον λύχνον.) Lucernam sopire, pro extinguere. Sophocles: Mercurius Maniam præses bene me sopiat. Homerus: Dormit æreum somnum.

κρηνὰ τὰ τῶν φίλων.) Res amicorū communes sunt. Hoc Timæus lib. 9. usurpatum fuisse scribit in magna Græcia, quo tempore Pythagoras incolis persuaserit, ut opes haberent indiuisas: neq; penicunè modò, sed mentis etiā fuisse communionem, & prudentiæ.

κρηναὶ ἐνομοίαι.) Communes sententiæ, seu notiones: si quando ratio concludit de rebus intellectuilibus, non per se, sed cum (*τῶ νῶ συμπελακῆσαι* f. *τῆ αἰσθήσει*, cum sensu) mente complexa: sicut & de sensibilibus rebus cōcludit, complexa cū phantasia. Huius igitur mentis si nos plebeij non participes sumus, at uestigia quædā cius & simulacra ad nos peruenerūt. Ea uerò sunt, communes sententiæ, (*αἱ διὰ πάντων χωρῆσαι*) quæ omnes peruadunt, euidencia mentis simulacra. Quamobrè etiam scientiæ principium uocant mentem, qua intellectuilia cognoscimus. Rationalis autē anima *συνασσωμένως τῆς λόγου*, natura insitas sibi habet rationes rerum. Sed quia materiam subijit: ea uelut adobruta est, ut in cinere delitescēs scintilla. Sicut igitur, si cinerē paululum fodicaris: scintilla statim emicat, nō tu qui fodicasti, scintillam fecisti: ad eundem modum opinio quoq; à sensu irritata, rationes rerum profert. Sic nec magistros dicunt inserere nobis cognitionem: sed insitam nobis, & ueluti latentem educere in lucem. Communes itaq; sententiæ sunt uelut umbræ, proiectæ à mēte. Quicquid enim melius scimus quàm per demonstrationē, id notione seu sensu communi *τῆ κρηνῶ ἐνομοίαι* scimus. Quæ uerò ut cognoscantur, ostensionē desiderāt: horū conclusiones absq; demonstratione scire, opinionis est mun⁹ atq; officiū.

κρηνον.) Commune, impurū, quod non præstat cæteris. Cōmune quadrifariam

dicitur: uel quod in partes potest diuidi, ut terra sorte distribuēda: uel indiuisum, ut uulgò usurpatur: uel quod occupatione fit priuatum, quàmuis publicū, ut locus in theatro aut balneo: uel quod indiuisè ad communem eandemq; cognitionem pertinet, ut uox præconis. Communia uerò & indiuisa sunt, Pater, Filius, & Spiritus sanctus: & * Scripturæ, & ultramuudanae potestates: & Sol & Luna, & omnis stellarū chorus, & ipse aer, communia sunt, & indiuisa (*ὅλα δι' ὅλα*) tota penitus. Terra item & aqua, aurum & argentū, & omnis metallica natura, & materia syluestris, communia quidem sunt: sed tamen diuisibilia facta sunt auariciæ auiditate. Virginitas autē, & cœlibatus, & sacerdotium, & reliqua Dei huiusmodi dona, neq; cōmunia sunt, neq; etiam diuisibilia. neq; enim sunt de parte comunium, aut partitionem admittentiū.

κρηνον γραμματεῖον.) Tabula communis ad phratores: & gennetarū *ληξιαρχικόν*, ad municipiorū inscriptionē ptinebat.

κρηνὸς ἐρμῆς.) Communis Mercurius. Aiunt Mercurium, qui furacissimus fuerit, instituisse, ut furta communia essent: quiq; seorsim furarentur, necesse haberent prædam partiri cū socijs. Alij, Mercurium oratione, cui præsit, quæq; sociabilis sit, omnia transegisse.

κρηνὸς.) Cœus, Latonæ pater, à prudentia sic dictus.

κρηνὸς.) Cœsya, mulier Athenis nobilis & diues, mater Megaclis & Lamachi, Alcmaeonis uxor, ob luxum & ornamenta celebris.

CYATHVS, uncias duas continet, aut cochleare.

κρηνοποιῶς.) Fabarum esor, iudex: qui fabis, id est suffragijs uictitat. Nam ante calculos inuentos, in creandis magistratibus, & in cōcionibus, fabis utebantur. Hinc Fabiuori, qui eos designant q plus numerant. Senes etiam iudices ardebant fabas, ne obdormiscerent.

κρηνὸς.) Cybele, Rhea: sic dicta, quod montana sit dea (nā in Phrygiæ montibus colit) quare etiā leonibus uehitur: uel, q̄ eius sacris initiati furore corripiantur.

κρηνὸς υἱός, filius Cybeles: id est, mollis homo, & effœminatus.

κρηνὸς ἐν τῷ βίῳ, καὶ παραβάλλεσθαι.) uitam temerè in discrimen adducere.

κρηνὸς τῆ στρατηγῆ ἀδύνατα ἔχοντος, &c.) Dux nullo modo poterat de summa tanti belli decernere.

Cōmunia.

Auaricia facta priuata.

Mercurius fur.

κύβος.) εἰδ' ὅτι ῥίπῃ πάντα κύβον κεφα-
λῆς αἰὲν ὑπερθεῖν ἐμῆς. Nec quod iacio om-
nē tesserā capite semp de meo: id est,
nullum uel capitis discrimē reformido.

ἐγκυβιστῶν τῆς πείρασσι.) Temerē au-
dere: & dicere, Iacta sit alea.

κυδάζετα.) Epicharmus: Amyce, ne in-
fectare senem meum fratrem.

CYDATHENAEA, municipiū Pan-
dioniae tribus. Vnde Cydathenæus, uel
Cydatheniensis.

CYDANTHIDAE, municipium Ae-
geiae tribus.

CYDAS, qui & Aletes, ex urbe fuit
(Capuae) Caphya.

κύδης δίκλων ὀφείλει.) Maledicti reū per-
agi: de calumniatoribus dicitur.

κυδοιδοπαῖν.) Aristophanes: Nihil rectē,
sed sursum deorsumq; miscere omnia.
ἔδον ὀρθῶς, ἀλλ' αἰῶτε ἄνω καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν.

κυρίνος.) Quirinum se audisse dici Ro-
mulum, Iulius (Patroclus) Proculus cō-
mentus est.

CYZICENI stateres celebres fuerūt,
ut bñe excusi, typ^o eorū erat, facies mulie-
bris: ex altera parte, pars anterior leonis.

κυθήρεια.) Cytherea, non quod Cythe-
ris applicuerit, ut ait Hesiodus: sed q̄ in
se occultū habeat amorem Venus, quē
ia omnes emittat. eam enim facultatem
inesse cesto eius. Epigramma de Laide
meretrice:

Mortalem Venerē, cuius proci inclyti fuerunt
Plures, quā puella Tyndaridis.

CYTHERVN, municipium Pandio-
niae tribus.

CYTHNVS, una ex Cycladibus insu-
lis. unde κυθνώδης συμφορῆ, Cythnia cala-
mitas: id est, ingens, quod Cythnij pessi-
mē tractati fuerint ab Amphitryone.

κυκεῶν.) Cyceon, è diuersis rebus com-
misticis temperatum poculum.

κύκλια.) Circularia, quæ eiusdem sunt
argumenti.

κυκλιοδιδάσκαλος.) Primus Lagus (ἐρ-
μιωνεύς ἑρμιονεύς.) Hermionensis circulari-
res choros instituit.

κυκλίαν.) Callimachus: A dulterine flo-
ruerunt Camœnæ. Perstringit autem Ci-
nesiam, Cleomenem & Philoxenum, di-
thyramborceos.

CYCLOBORVS, Atticæ torrens ob-
streperus. Vnde in eos dicit, quib. mala
& absona uox est. Aristophanes: Rapax,
uociferator, Cyclobori uoce præditus.

CYCLOPES, homines agrestes atq;
immanes. Cyclopium furtum.

κύκλοι.) Circuli in cœlo sunt quinque: Sc-

ptētrionalis, q̄ sēp apparet: Tropic^o bru-
malis, Tropic^o solstitialis, Aequoſtialis
Antarcticus, q̄ nunquā apparet. Dicitur
aut paralleli. i. iuxta sese: q̄ ali^o aliū nō at-
tingit, quāuis circū idē centrū describā-
tur. Zodiacus aut obliquus est, (ὡς αἰτίας
τοῖς παραλλήλοις) ut causa parallelis.

κύκν(ο).) Cygnus, qui Musis carmina di-
gna canit. κύκνυς πολιωτερος, magis can^o cy-
gno. Etiā hisce reliquijs anim^o generosi-
nest. Nā ego meam existimo senectutē
meliorē esse, q̄ multorū cincinnos ado-
lescentū, & habitū, & amplos podices.

CYLLARVS, equus Castoris. Stesi-
chorus ait, Mercuriū dedisse Dioscuris
Phlogeum & Harpagū celeres * & Po-
dargæ filium Cyllarum.

κύλιξ.) Mercurio soli uinū mistū liba-
bāt, q̄ & uiuētibus & mortuis præsit. In su-
radū ad calicē cōtumaciū mulierū: Nūquā
ultrō marito meo parebo: sin me inuitā uisub-
egerit, Malè obsequar, neq; eū adorabo. Nō
lacunar intuebor, * Persica. Nō stabo leuata
in tyrocneside. Hec si præstitero, bibā hinc
Sin fecero secus, aqua impleatur calix.

κύλλῆ πῆρα.) Mancorum & claudorum
pera. Locus fuit Atticæ, iuxta Hymettū,
in quo ædes Veneris. Fons itē, è quo bi-
bere ferebātur mulieres, ut cōciperent.

Cratinus in Mollibus: Calliā illū dicit,
& Cylloperam. Usurpatur proverbū de
ijs, qui arte quapiam uim naturæ faciūt.

κυλώνειον ἄγος.) Cylonium piaculum:
à Cylone quodam, quem à Furiarū æde
auulsum (maiores Periclis occiderunt)
Pericles Atheniensis occidit.

κύμβιον.) Cymbium, poculi genus ob-
longum, & angustum, cymbæ simile.

κυμῖνο περισκερδαμόγλυφον.) In tenues
& fordidos, à secando cumino, & scul-
pendo nasturcio facta uox.

κυῖα δέρειν δεδαρμένω.) Pherecrates:
Canē excoriatam excoriarē. Obscena
habet significationem: sed de ijs usurpa-
tur, quorum mala malis cumulantur.

CYNNΑ & Salabācho, nomina mere-
tricū, q̄ Athenis in admiratione fuerūt.

κυῶμια.) Canina musca. Impudēs est
canis, musca uerò audax.

CYNAEGIRVS Atheniēsis, Eupho-
rionis filius, Aeschylī frater, amputata
dextra, qua Persarū imperatoriam nauē
fugientē apprehenderat, sinistrā iniicit.

Qua & ipsa præcisa, concidit mortuus.

κυῶήριον.) In Cynegium (loci nomen
est) abijciebātur uiolenta morte perem-
pti:

ais murtix

Amphis-
tryon.

in loco strata
anagnoste
strata uide
& crassam. Me
Admirare, in
T
didit: Ar
didit: Ar
strata ex al
occidit. N
fugiente,
iurei
mei
regis me
conspētū c
mirabāt
scrip
ab illo sig
imperat
in loco
NEI VS Ap
dedicatus à
nymph
cum Lato
fuisse à ca
pastoribus
Aed
canibu
frequentet.
fandae, fan
menles.
Cynica
ad
pendiaria ad u
uirtutis stu
uere ex uir
Cirtius. Pla
necesse
gloria, nobilit
frigida
dolis. Dice
nulla re ege
Illud etiam
amitti n
Cyn
dam Atheni
de causa cond
mensis in uel
uictimar
demulit. Illi
Quem in
in loco at
Vnde dictū C
uero not
ibi exer
paterno g
Car
discedens,
prohiberet

pti: eoq; in loco statuæ erāt quædam. Ac Theodor⁹ anagnostes cū Himerio char tulario ibi statuā uiderūt, statura pusilla, sed latā & crassam. Me autē admirante, Himerius: Admirare, inquit? Is enim est, q; Cynegiū cōdidit. Tum ego: Maximinus, inquā cōdidit: Aristides est dimēsus. Pro tinus autē statua ex alto delapsa in Himeriū, hominē occidit. Me autē perterrita, & ad Ecclesiā fugiente, & rem nunciāte: cū¹⁰ nemo crederet, iureiurādo fidem feci. & quidā ex regiis mecū in eum egressi locū, ante conspectū cadauer hominis, statuæ casum mirabātur. Tū Ioānes quidā philosophus, se scriptū reperisse aiebat, clarū uirū ab illo sigillo interiturū. Quo Philippicus imperator comperto, sigillū id eodem in loco iussit obrui.

CYNNEIUS Apollo Athenis celebratur, dedicatus à Cynnide, Apollinis & Parnethiæ nymphæ filio. Socrates lib. 12 scribit, cum Latona pueros * posuisset, raptos fuisse à canibus: qui, uagitu audito à pastoribus, sint conseruati, & matri restituti. Aedem itaq; in Hymetto dictam esse à canibus, quam magna multitudo frequentet.

CYNIDAE, familia quædā apud Athenienses.

κυνισμός.) Cynica secta (εὐπρωμ, σωτομ) uehemens ad uirtutis studium, uel compendiaria ad uirtutem uia, & Cynicos fore uirtutis studiosos. Finis Cynicæ sectæ, uiuere ex uirtute: ut Diogenes & Zeno Citteus. Placebat Cynicis tenuiter uiuere, necessario uictu cōtentis: opibus, gloria, nobilitate contēptis. Nōnulli herbis & frigida utebantur, testis obuiis, & doliis. Dicebant enim, Dei esse prium, nulla re egere: Deo similiū, egere paucis. Illud etiam eis placet: Virtutē doceri posse, amitti non posse.

κυνόσαργες.) Cynosarges, gymnasium quoddam Athenis, & fanum Herculis, hac de causa conditum. Cum Didymus Atheniensis in uestibulo sacrificaret, canis albus uictimam raptam in quendam locum detulit. Illi autē sollicito respondit Apollo: Quem in locū canis illam detulisset, eo in loco arā Herculi esse dedicādam. Vnde dictū Cynosarges, ab albo cane. Quia uerò nothus putabatur Hercules: nothi ibi exercebantur, neq; materno neq; paterno genere ciues.

κυνόςσημα.) Canis sepulchrum. Vlysses Troia discedens, cum Maroneæ appelleret prohiberetur, pugna facta, omnib.

Maronitarū opibus potitur: ibiq; Hecubam, quæ diris deuoueret exercitum, & tumultus excitaret, lapidibus confectā, iuxta mare tumulauit, locumq; Canis sepulchrū uocauit. Alij Hecubā ipsā, post excidium Ilij captiua cum duceretur, se in mare præcipitasse ferunt. Vnde Cynosemon locum Chersonesi dictum.

κυνῶν ὑλαγμός ἐχθροῦ κινῶ δηλαῖ βλάβω.) *Explicatio somnij.*

Canum latratus hostium noxam notat. κύνπ.) Quintius Cincinnatus dictator, multis in præliis uersatus, & saepe ornatus, ea modestia fuit, ac temperantia, ut tenui casa & modico agello contentus, uita laboriosa gauderet. Dictator designatus, cum aranti magistratus insignia essent allata, lotus ante conuiuium cū suis copiis hostes inuadit: magnaq; cede edita, undecimo postquam exierat die reuertitur, suis ex argenti discrimine ereptis, & hostiū uallo direpto, eorumq; duce iu triumphum ducto.

κύνων ἢ βόως ὅτι δεσμά: Canis aut bos ad uincula. De iis q; se ipsi offerunt suppliciis.

κύνων ὅτι φάτιης.) Canis in præsepi. De iis qui re aliqua nec ipsi fruuntur, nec alios frui sinunt.

κύνων τις ἐδοκεῖ συμποιεῖν μολοστικὸς.) Visus est canis quidam Molossicus cū in poesi adiuuare.

κύνων τὸ ἀρ' ἐντέροις.) Canis iuxta intestina. De iis qui paratis rebus frui non possunt, aut de rebus prorsus inutilib. & nihili. Intestina enim canis difficulter uore & deglutire potest.

CYPROTHEMIDEM Tigranes regis Persarum præfectus præsidio Sami præfecit.

κύνος.) Aristoteles in Atheniensium Republica: Leges tabulis turbinatis inscriptas in regia porticu collocarunt.

CYRENAICAE sectæ autor fuit Aristippus philosophus,

κύνος ἐκκλησία.) Prytanes, id est Consules seu magistratus, senatum quotidie conuocabant, nisi si qua dies immunis erat: populum uerò quater, dum in magistratu erant. Eo uerò conuentu, qui κύνος, id est ratus & firmus dicebatur, iis magistratus abrogabantur, qui eo perperam fungi uidebantur: de tuendis item agris, & crimine maiestatis, si qui uolebant, uerba faciebant.

κύνος ἀκὴ μεγάλη.) Magna dominica, illa triduanæ resurrectionis Christi.

CYRILLVS, diaconus Heliopoli ad Libanum, cum sub magno Cōstantino

Hecuba in teritus.

Explicatio somnij. Quintio aranti dictatura delata.

Cyrenaiici.

Iecur deuoratum.

multa simulacra confregisset: sub Iuliano, uentre dissecto, iecur eius quosdam deuorasse tradunt.

κυρῖν(Θ.) Quirinus sophista, dicebatur γλωσσαπαμειεία. lingua erarij, quam habebat ab Imperatore.

κυρῖας.) Propriè, idem ualet quod necessariò, & omnino.

CYRISICES, cognomentum est S. Eustratij.

κυρκαῖαν.) Istud mihi uidetur pestem quandam propemodū esse cōmoturū.

κῦρ(Θ.) Sophocles: Multorū ista dies malorum autor erit.

Theodosius.

CYRVS Panopolites pœta, sub Theodosio iuniore præfectus prætorij, & urbium prætor est designatus, factus patricius & consularis. Nam Eudocia imperatrix cum esset uersuū amans, supra modum admirata fuit Cyrum. Quæ cum relicto palatio Hierosolymis in Oriente uersaretur: Cyrus insidijs appetitus, & inspector sacrorum factus in Cotyai Phrygiæ, usque ad Leonem imperatorē ætate processit.

Cambyse.

Perfidæ.

Mandane.

Astyages.

CYRVS rex, patre natus fertur Cambyse, Persarum rege: ex genere Persidarū, qui à Perseo sunt oriundi: & Mandane, Astyagis Medorum regis filia. Hunc Barbari adhuc celebrant, ut & corpore pulcherrimo, & animo humanissimo, discēdiq; cupidissimo præditū: ut & quouis labores subiret: & nulla pericula recusaret, ob gloriæ cupiditatem. Cyrus autem dictus est, quod per lusum inter adolescentes regni autoritatem (quod Græcis κῦρ(Θ) est) adeptus esset. Fuit philosophiæ, ut si quis alius, peritus: à Magis eruditus, & iusticiam & ueritatem didicit, patriis quibusdam legibus, quæ optimatibus latæ sunt. Darium Persæ uocauerunt cauponem, ob tributa imposita: Cambysem, dominum: Cyrum, patrem. Nam ille quidem uendebat omnia: Cābyses sauius erat, & (negligens) temerarius: Cyrus clemens, & populi commo-

Ingenium

Cyri.

Patri dominus, domino quaestor succedit.

dorum studiosus.

CYRONIADAE, Croconidæ, Phylenses, & Perithydæ, familiæ quædam.

CYRSILVS, ab Atheniēsis. lapidatus est, quod suadebat ut Persis parerent.

κυρτή.) Conuexa & caua acies, quæ antè & retrò uertitur, quæ os habet cauū, conuexum aut inflexum, ut ex tribus his sex eius formæ conflentur.

κῦσόν με, κὲ πλὴν χεῖρα δὸς πλὴν δεξιά.) Aristophanes: Osculare me, & porrigere dex-

trā. Fidei ergò in pactis & conuētis dexteris porrigere solebant.

κυφόν.) ὅτι πάντες ζύλα * κυφόν αὐ ἤροιστε: E' quouis ligno curuū aliqd fiet. De iis q̄ in speciē contempta, utilia tamen sunt.

κύφων, Catasta dicitur de omnibus rebus molestis & perniciosis.

κυψελιδῶν αἰάθημα.) Agaclytus in LXXX Olympiade sic ait: Aedes Iunonis antiqua est, cōdita à Scilluntis Eleorum colonis. In ea inest colossus aureus, Cypseli donarium: qui uouerit, se regno potitum, opes omnes intra annos X cōsecraturum: iis quæ decimis exactis, Colossum illum consecrasset. Sed Didymus à Periandro factum affirmat, ut luxum & audaciam Corinthiorū reprimeret. Etenim & Theophrastus lib. 2. de Temporibus sic ait: Alij pecuniā in res magis u-

20 riles impendunt, bellis susceptis, & expeditionibus: ut & Dionysius tyrānus, qui non alienas tantū, sed suas etiam opes consumendas esse censebat, ut adimeretur occasio insidiatoribus. Eòdem & Pyramides Aegyptiorum, & Cypselidarū colossus pertinere uidentur. Fertur epigramma de illo colosso:

Ipsè ego aureus fabrefactus sum colossus, Vinam intereat Cypselidarum familia.

INITIUM LITERAE L.

Λαβῆς.) Bagoas Aegyptius Ochū Persam mastrauit: & carnes quidē deuorauit, ex ossibus autem gladiatorum capulos confecit.

λαβαὶ φιλοσοφίας ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρικῆς.) Ansæ philosophiæ sunt Arithmetica & Geometria.

λάβρακες μιλήσοι.) Lupi pisces, Mileri in Asia multi & maximi sunt, ob lacum in mare influentem. Nam pisces dulci aqua gaudentes, è mari eò transeunt.

λαγίσκα.) Lepuscula, meretrix quædam fuit, cuius meminit Lysias: & concubina Isocratis.

LAGVS Arsinoen duxit, Ptolemæi Soteris matrem. hunc Ptolemæum, ut si-

bi alienum, * fertur in aeneo clypeo exposuisse. Macedones autem perhibent, aquilam accedere solitam, & expansis alis ardorem Solis ab eo prohibuisse: & imbrem, & gregales uolucres abegisse: & coturnicibus laceratis, sanguinem illi pro lacte instillasse.

λαγῶ πεινῶντι καὶ πλανήντες εἰς σῆκα.) Lepori esurienti etiam placentē loco fixum. Prouerbiū, de iis qui necessaria preciosa putant.

Quædam